

ความรู้และเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่มีผลต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

Tourist's Knowledge and Attitude of Tour Operations
in Bangkok Toward Ecotourism Operation.

สาขา.....
เลขที่..... 84038
วัน,เดือน,ปี..... 25 ก.ย. 2551

ภาควิชาภาษาและสังคม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เสนอต่อ

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ

b. 11988216
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการวิจัย : ความรู้และเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการ
ดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

คณะผู้ดำเนินการวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฌกาจ ราชบุรี หัวหน้าคณะผู้วิจัย
ดร.จิระเสกข์ ตริเมธสุนทร ผู้ร่วมวิจัย
อ.ณัฐวุฒิ โรจนันันรุตติกุล ผู้ร่วมวิจัย

ผู้ช่วยนักวิจัย : นางสาวธนภร ทักษิณธรรม
นายปณชัย วิเชียร

หน่วยงาน : ภาควิชาภาษาและสังคม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ : 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจและเจตคติของนักท่องเที่ยวใน
เขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อระดับความรู้ ความตระหนัก และเจตคติ ประชากรศึกษาที่ใช้ในงานวิจัยครั้ง
นี้คือนักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน
450 คน ด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ
ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ไคสแควร์ (Chi-Square) ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยว
ในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความรู้ ความเข้าใจ ต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ค่อนข้างสูง โดยได้
คะแนนทดสอบเฉลี่ย 7.81 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และมีจิตสำนึกหรือความตระหนักต่อ
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ค่อนข้างสูง คือได้คะแนนทดสอบเฉลี่ย 4.15 คะแนน จากคะแนนเต็มทั้งหมด
5 คะแนน ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกหรือความตระหนัก ได้แก่ ระดับ
รายได้ ระดับการศึกษา รูปแบบการเดินทาง และประสบการณ์ที่เคยรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มา
ก่อน ทั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยปัจจัย
ที่มีผลต่อเจตคติ ได้แก่ ภูมิถิ่นาเนาเดิม ระดับอายุ ระดับรายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ รูปแบบการ
เดินทางท่องเที่ยว ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ความรู้ความเข้าใจต่อการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ และจิตสำนึกหรือความตระหนักต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตั้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title : Tourist's Knowledge and Attitude of Tour. Operations in Bangkok toward Ecotourism Operation.

Researchers : Prof. Asst. Chakaj Ratchburi Chief of the Party
Dr. Jirasek Trimetsoontorn member
Mr. Nattawut Rojniruttikul member

Researcher Assistancess : Miss. Dhanabhorn Dakshindharm
Mr. Panachai Vichien

Department : Language and Social Science Division, Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.

Year : 2006

ABSTRACT

The purpose of this study was to explore knowledge and attitude levels of tourists in Bangkok toward ecotourism operation and the relationship between individual factors influencing knowledge and attitude levels. The populations of this study were tourists in Bangkok, while the samples were collected from 450 tourists in Bangkok. The tool used in this study was the questionnaire, and the percentage, the mean score, the standard deviation, and the Chi-Square were applied to analyze the data. The results of this study showed that the knowledge levels of tourists in Bangkok about ecotourism were highly presented at average score of 7.81 from 10. In addition, it revealed that tourists in Bangkok had a high conscience level toward ecotourism at average scores of 4.15 from 5. It also indicated that income levels, educational levels, types of trips and previous ecotourism experiences had influences on knowledge and conscience of tourists. Furthermore, it was also found that most tourists had positive attitudes toward ecotourism operation, and hometowns, ages, income levels, educational levels, occupations, types of trips, ecotourism experiences, knowledge about ecotourism, and conscience toward ecotourism had effects on attitude toward ecotourism.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
สารบัญ	III
สารบัญตาราง	VI
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวคิดว่าด้วยการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	5
2.1.1 นิยามและความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	5
2.1.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	7
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ	10
2.2.1 ความหมายของเจตคติ	10
2.2.2 ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ	11
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	17
3.1 ขอบเขตของการวิจัย	17
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17
3.2.1 ประชากร	17
3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง	17
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
3.3.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
3.3.2 การสร้างเครื่องมือ	18
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
4.1 ข้อมูลทั่วไป	20
4.1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์	20
4.1.2 พฤติกรรมและประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	23
4.1.3 ความรู้และความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของนักท่องเที่ยว	25
4.1.4 จิตสำนึกหรือความตระหนักต่อเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	26
4.1.5 เจตคติ ความคาดหวัง และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	27
4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	33
4.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรศาสตร์ กับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	33
4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรศาสตร์ กับจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	34
4.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยว กับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	36
4.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยว กับจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	37
4.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กับจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	40
4.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับเจตคติต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	41
4.2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและประสบการณ์การท่องเที่ยว กับเจตคติต่อการดำเนินงานท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	72
4.2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ และจิตสำนึก หรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อ เจตคติต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	77

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	81
5.1 สรุปผลการวิจัย	81
5.1.1 ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร	81
5.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร	81
5.1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับจิตสำนึกหรือความตระหนักในเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร	81
5.1.4 ระดับเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร	82
5.1.5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการดำเนินการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร	83
5.2 ข้อเสนอแนะ	85
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	89

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์.....	20
4.2 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะกลุ่มเดินทางท่องเที่ยว	23
4.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ท่องเที่ยวที่เคยไปและประทับใจที่สุด	24
4.4 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการมีมัคคุเทศก์หรือคนนำเที่ยว	24
4.5 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของการมีมัคคุเทศก์หรือคนนำเที่ยวเป็นคนในท้องถิ่น	24
4.6 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ถูกต้อง	25
4.7 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ถูกต้อง	26
4.8 แสดงเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในด้านต่างๆ เป็นร้อยละ	28
4.9 แสดงเจตคติของกลุ่มตัวอย่างในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในด้านต่างๆ เป็นค่าคะแนนเฉลี่ย.....	29
4.10 แสดงเจตคติของกลุ่มตัวอย่างในแหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีชีวิต ประเพณี และกิจกรรม ที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในด้านต่างๆ เป็นค่าคะแนนเฉลี่ย	30
4.11 แสดงเจตคติของกลุ่มตัวอย่างในแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในด้านต่างๆ เป็นค่าคะแนนเฉลี่ย	31
4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ คะแนนความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	33
4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับนักท่องเที่ยวกับจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาต่อจิตสำนึก หรือความตระหนักเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	35
4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเดินทางท่องเที่ยว กับคะแนนความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	37
4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเดินทางท่องเที่ยว ต่อจิตสำนึกหรือความตระหนักเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	38
4.17 แสดงความสัมพันธ์การรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต่อจิตสำนึกหรือความตระหนักเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	39
4.18 แสดงความสัมพันธ์ความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กับจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	40
4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชนิดคนกรุงเทพมหานครกับเจตคติ ต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของสถานที่ท่องเที่ยว.....	43
4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชนิดคนกรุงเทพมหานครกับเจตคติ ต่อการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น.....	44
4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัด อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครกับเจตคติต่อความสะอาดเรียบร้อย ของสถานที่ท่องเที่ยว.....	45
4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัด อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อม และสภาพความเป็นอยู่.....	46
4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัด อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น.....	47
4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัด อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ.....	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัด อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ให้รู้จักที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำทาง เพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ	49
4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัด อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อการรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของสถานที่ท่องเที่ยว	50
4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่	51
4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อการบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น	52
4.29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อการให้ความรู้ ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ	53
4.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำทาง เพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ	54
4.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติ ต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	55
4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับเจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม	56
4.33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับเจตคติต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่ เข้าชม	57
4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อการต้อนรับ ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น	58
4.35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อความต่อเนื่อง ของสถานที่ท่องเที่ยวการแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ	59
4.36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ กับ เจตคติ ต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ต่อเจตคติ ต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำต่อไป ยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ.....	61
4.38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาต่อเจตคติ ต่อการอนุรักษ์ และรักษาสภาพแวดล้อมหรือสภาพความเป็นอยู่	62
4.39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาต่อเจตคติ ต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น	63
4.40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาต่อเจตคติ ต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม.....	64
4.41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาต่อเจตคติ ต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่ เข้าชม	65
4.42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพต่อเจตคติ ต่อจุดเด่น ความน่าสนใจ น่าดึงดูดของสถานที่ท่องเที่ยว	66
4.43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพต่อเจตคติ ต่อการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่	67
4.44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพต่อเจตคติ ต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม	68
4.45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพต่อเจตคติ ต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่ เข้าชม	69
4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพต่อเจตคติ ต่อการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น	70
4.47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพต่อเจตคติ ต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไป ยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ.....	71
4.48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเดินทางท่องเที่ยวกับเจตคติ ต่อการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่.....	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับเจตคติ ต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่/เข้าชม.....	74
4.50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน กับเจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่/เข้าชม	75
4.51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเคยมีประสบการณ์ ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน กับ เจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ ที่พักเหนื่อย ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น	76
4.52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในด้าน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อเจตคติต่อความแออัด/หนาแน่นของนักท่องเที่ยว	78
4.53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจ ในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อเจตคติต่อความต่อเนื่อง ของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ	79
4.54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับจิตสำนึกหรือความตระหนักในด้าน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อเจตคติต่อความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว.....	80

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์ได้มีการเดินทางไปมาหาสู่กันมาตั้งแต่ยุคโบราณ ทั้งการเดินทางค้าขาย แลกเปลี่ยนสินค้า การเผยแพร่ศาสนา การเดินทางไปศึกษาศิลปวิทยาการ อย่างการเสด็จประพาส ที่ต่างๆ ดังที่ปรากฏในนิราศ หรือการจาริกแสวงบุญในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และการค้นหาสถานที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งนี้การปฏิวัติอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 18 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในยุโรปและสหรัฐอเมริกา นอกจากการปรับปรุงประสิทธิภาพในการค้าขายและการผลิตสินค้าแล้ว ประเทศมหาอำนาจต่างๆ ยังมีการล่าอาณานิคม ชาวนิวซีแลนด์ (2538) ให้ทัศนะว่า การขยายอิทธิพลของมหาอำนาจตะวันตกเข้ามาสู่ทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมถึงประเทศไทย โดยมีการติดต่อค้าขายและทำสนธิสัญญาทางการค้ากับพ่อค้า นักการทูต มิชชันนารีตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงรัชสมัยของรัชกาลที่ 4 และ รัชกาลที่ 5 ที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับการแผ่อิทธิพลของตะวันตก ดังนั้นจึงทำให้ประเทศไทยต้องมีการปฏิรูปประเทศในด้านต่างๆ ทั้งด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม ตลอดจนการปรับปรุงระบบโครงสร้างทางสังคม และระบบการเมืองการปกครอง เพื่อรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งการปฏิรูปประเทศไทยในครั้งนั้นได้รับเอาแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวของชาวตะวันตกเข้ามาด้วย ทำให้แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวของไทยได้เปลี่ยนแปลงไปและเพิ่มความหมายต่างจากในอดีต ที่เป็นการทำกิจธุระและการจาริกแสวงบุญ ได้กลายมาเป็นการเดินทางเพื่อความสุขสำราญใจ เพื่อรักษาสุขภาพและเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทำให้การท่องเที่ยวกลายมาเป็นอุตสาหกรรมอีกประเภทหนึ่งในโลกตะวันตก และก็แผ่ขยายไปทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยด้วย

ทั้งนี้การท่องเที่ยวในปัจจุบันเป็นปรากฏการณ์ของศตวรรษที่ 20 ซึ่งมีความแตกต่างจากการเดินทางในยุคแรกๆ โดยสิ้นเชิง นักประวัติศาสตร์กล่าวว่าการท่องเที่ยวแบบมวลชน (Mass Tourism) เริ่มต้นในอังกฤษระหว่างการปฏิวัติอุตสาหกรรม พร้อมๆ กับการเพิ่มจำนวนขึ้นของชนชั้นกลางและการพัฒนาการคมนาคมขนส่งให้สะดวกรวดเร็วและมีราคาถูก รวมทั้งการถือกำเนิดขึ้นของอุตสาหกรรมการบินพาณิชย์หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และการพัฒนาเครื่องบินเจ็ทในทศวรรษที่ 1950 เหล่านี้เป็นปัจจัยที่ทำให้การเดินทางข้ามประเทศของมนุษย์เติบโตและแพร่ขยายไปอย่างรวดเร็ว และนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมหลักชนิดใหม่คือการท่องเที่ยว (Theobald , 1994 , p. 3 อ้างใน สุชาติ วรรณมาณี , 2542 , น. 1) ซึ่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยได้สร้างรายได้เข้าสู่ประเทศจำนวนมากในช่วงไม่กี่ทศวรรษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรพรรณ เปล่งปลั่ง (2548 , น. 2-8) ให้ทัศนะว่า นับแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมาประเทศไทยพัฒนาประเทศสู่สังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจไปสู่ระบบทุนนิยมอุตสาหกรรม จากนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศไทยไปสู่สังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่นั้น ได้ทำให้เกิดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 -2509) ขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ ซึ่งส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 นั้นได้มีประเด็นของการพัฒนาและส่งเสริมให้การท่องเที่ยวกลายเป็นอุตสาหกรรมเพื่อนำรายได้เข้าสู่ประเทศด้วย โดยการสนับสนุนจากรัฐบาลให้มีหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ คือ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (อศท.) ซึ่งในเวลาต่อมาได้พัฒนามากกลายเป็นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เพื่อส่งเสริมพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย รวมทั้งการส่งเสริมให้คนไทยท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างจริงจัง ในขณะที่การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวดำเนินไปอย่างรวดเร็วนั้น กลับเป็นการพัฒนาโดยมุ่งเน้นเฉพาะด้านเศรษฐกิจของประเทศเพียงด้านเดียว ส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วย จึงทำให้เกิดกระแสการเรียกร้องให้มีการปรับเปลี่ยนแนวความคิดของการท่องเที่ยวขึ้นมาใหม่ โดยในยุคแรกๆ ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ยังไม่มีปัญหาเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือวิถีชุมชนมากนัก เพราะประเทศไทยยังมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ สามารถที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้มากมาย แต่การเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็วของนักท่องเที่ยวและการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวเป็นเหตุให้เกิดการกระจุกตัวของผู้คนตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เกิดปัญหาการขยายตัวของเมือง การบุกรุกพื้นที่สาธารณะ เพื่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว โดยเกิดปัญหาสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมตามมา นอกจากนี้การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดปัญหาการเปลี่ยนแปลงในวิถีชุมชน ประเพณี และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ถึงขั้นที่บางท้องถิ่นมีชุมชนที่แตกสลาย ท้องถิ่นถูกเบียดบังออกจากพื้นที่ของตนเองโดยทั้งอำนาจมืดและอำนาจเงิน คนในท้องถิ่น ชุมชน ไม่ได้มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง อีกทั้งสภาพปัญหาความยากจนและความอ่อนแอของชุมชนที่มีมาแต่เดิม ทำให้ท้องถิ่นต้องตอบสนองต่อความต้องการของวัฒนธรรมท่องเที่ยวเพื่อหารายได้เลี้ยงชีพ ทำให้เกิดผลกระทบของเศรษฐกิจและสังคมตามมาสารพัด

เมื่อประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมและชุมชนแตกสลาย อันเนื่องมาจาก อุตสาหกรรมท่องเที่ยว จึงได้เกิดแนวคิดในการจัดการการท่องเที่ยวให้เป็นกิจกรรมที่ไม่ทำลาย ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เปิดโอกาสให้แก่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ พัฒนาการ

ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ดังนี้ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย , 2538 , น. 13)

1. การพัฒนาที่จะมีผลต่อกระบวนการการท่องเที่ยวต้องดำเนินการในขอบเขตของความสามารถทางธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต
2. การพัฒนาที่มีผลกระทบต่อกระบวนการท่องเที่ยวต้องตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของประชากร ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต
3. ต้องให้ประชาชนทุกส่วนได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน
4. ต้องรับฟังความต้องการของประชาชน ท้องถิ่น และชุมชน ในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้นๆ

แนวคิดในการจัดการการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายธรรมชาติและวิถีชุมชนในท้องถิ่นนี้มักจะเรียกกันว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งรัฐบาลโดยเฉพาะการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้พยายามส่งเสริมแนวคิดการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อให้เกิดจิตสำนึกในการสงวนรักษารธรรมชาติและวิถีชีวิต ประเพณีในท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้วยนั้น ปรากฏว่าในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ก็ยังประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการที่ไม่มีประสิทธิภาพอยู่หลายที่ ประเทศไทยยังปรากฏข่าวที่แหล่งท่องเที่ยวถูกทำลายโดยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอยู่เสมอ จึงเป็นปัญหาที่น่าขบคิดว่า แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้นได้เป็นที่รับรู้และเข้าใจของประชาชนมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร ที่กล่าวได้ว่าอยู่ใกล้แหล่งข้อมูลข่าวสารมากกว่าคนที่อยู่ในภูมิภาค และมีระดับของการศึกษามากกว่าคนในชนบท รวมทั้งอำนาจในการซื้อการใช้จ่ายใช้สอย ซึ่งหมายรวมถึงความสามารถในการเดินทางไปท่องเที่ยวและใช้เงินในการท่องเที่ยวได้มากกว่า จะมีทัศนคติและความเข้าใจต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เช่นไร เพื่อให้ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้สะท้อนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้เกิดการส่งเสริมแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เหมาะสมกับประชาชนสืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้และเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อระดับเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่มีผลต่อความรู้ของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงเจตคติของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับเจตคติของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
3. สามารถนำเอาผลวิจัยในครั้งนี้ไปวางแผนการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้เหมาะสมได้

บทที่ 2

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดว่าด้วยการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์(Ecotourism) หรือที่บางคนเรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น เป็นแนวคิดใหม่ที่เพิ่งมีมาไม่นาน การเกิดขึ้นของแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สืบเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากรโลก ซึ่งทำให้การใช้ทรัพยากรธรรมชาติมาตอบสนองความต้องการของมนุษย์เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ทำให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งปรากฏว่าสิ่งแวดล้อมทรุดลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ในหลายประเทศทั่วโลกได้สนับสนุนเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยรวมเอาประเด็นการอนุรักษ์เข้ากับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมไว้ด้วย โดยการจัดการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์อย่างป่าสงวนหรืออุทยานแห่งชาติให้เป็นแหล่งพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ด้วยแนวคิดที่ว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่เขตสงวนทางธรรมชาตินั้นจะทำให้เกิดการจ้างงาน และการสร้างรายได้ให้กับคนทั้งในท้องถิ่นและระดับชาติ เป็นการเพิ่มบทบาทและแรงจูงใจทางเศรษฐกิจแก่ประชาชนในพื้นที่ให้ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นการสร้างแรงผลักดันให้ประชาชนทั่วไปยอมรับว่าการท่องเที่ยวที่ดีต้องเป็นการท่องเที่ยวที่รู้จักสงวนรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย โดยปัจจุบันพบว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้เติบโตมากกว่าการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น อันแสดงให้เห็นถึงความตื่นตัวของประชาชนในเรื่องการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติได้เป็นอย่างดี

2.1.1 นิยามและความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้นิยามของคำว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน ความหมายที่สื่อถึง การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใดแห่งหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ การศึกษาชื่นชมและเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ สภาพธรรมชาติ สภาพสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต ของคนในท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรู้และความรับผิดชอบต่อระบบนิเวศ (นภดล กรุดนาค , 2541 น. 8)

สันติ แสงเจริญ (2544 , น. 3) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งให้เกิดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรต่างๆ โดย เป็นการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท คือ ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

ดวงพร โรจน์เจริญวัฒนา (2543 , น. 20) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า คือการท่องเที่ยวธรรมชาติที่ครอบคลุมถึงสาระด้านการศึกษา การเข้าใจธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และมีการจัดการเพื่อรักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืน คำว่าธรรมชาติสิ่งแวดล้อมนี้ครอบคลุมถึง
ชนบทธรรมชาติ ประเพณีท้องถิ่นด้วย ส่วนคำว่ากรรักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืนนั้นหมายถึงการป็น
ผลประโยชน์ต่างๆ กลับสู่ชุมชนท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

สุชาติ วรระมานี(2542 , น. 83 -86) ได้รวบรวมแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ไว้หลายความหมายดังนี้

Hector Ceballos – Lasurain แห่งสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (International Union
for the Conservation of Nature and Natural Resources : IUCN) ให้ความหมายของการ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณและสัตว์
ป่า ตลอดจนลักษณะทางธรรมชาติที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาติเหล่านั้น

Elizabeth Boo ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คือการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
ที่เอื้อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์อันเนื่องมาจากการมีรายได้สำหรับการดูแลรักษาพื้นที่ การสร้างงาน
ในชุมชนหรือท้องถิ่น และการสร้างจิตสำนึกทางสิ่งแวดล้อม

The Ecotourism Society ให้นิยามว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คือการเดินทางท่องเที่ยว ที่
รับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติ ซึ่งมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของ
ประชาชนท้องถิ่นดีขึ้น

สมาคมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในสหรัฐอเมริกา ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์การท่องเที่ยวที่มีจุดมุ่งหมายไปสู่แหล่งธรรมชาติต่างๆ เพื่อความเข้าใจในวัฒนธรรมและ
ธรรมชาติของสถานที่นั้น โดยไม่รบกวนและเปลี่ยนแปลงสภาพทางชีววิทยาของพื้นที่ โดยให้
ชาวบ้านโดยรอบมีรายได้จากการท่องเที่ยวด้วย

Department of Tourism แห่งออสเตรเลีย ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ว่าต้องมีลักษณะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความยั่งยืน(Sustainability) ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติได้รับการยอมรับ
จากรัฐบาลแห่งชาติและแห่งรัฐ ว่าเป็นกุญแจนำไปสู่หลักการจัดการกิจกรรมของ
มนุษย์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้องไม่เกิดผลร้ายต่อสิ่งแวดล้อมและพื้นที่ธรรมชาติ
2. องค์ประกอบสำคัญทางธรรมชาติ (Significant Natural Components) การ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อาศัยรากฐานจากสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ โดยมุ่งเน้นลักษณะเด่น
ทางชีววิทยากายภาพและวัฒนธรรม รวมถึงองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นใน
สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ
3. การศึกษาและการสื่อความหมาย (Education and Interpretation) การศึกษาและ
การสื่อความหมายด้านสภาวะแวดล้อม นับเป็นอุปกรณ์สำคัญในการเสริมสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์การท่องเที่ยว เพื่อที่จะพัฒนาความรู้ ความสำนึกและความชื่นชมต่อสภาพแวดล้อมเหล่านั้น หากขยายวงกว้างออกไปก็จะนำไปสู่การปฏิบัติการเชิงบวกเพื่อสิ่งแวดล้อม โดยช่วยเพิ่มพูนจิตสำนึกของนักท่องเที่ยว ชุมชนและอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังช่วยยึดกิจกรรมนักท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติให้คงอยู่ต่อไปอีกนานๆ การศึกษา (Education) ยังสามารถใช้ประโยชน์เป็นเครื่องมือสำหรับการจัดการแหล่งธรรมชาติ การสื่อความหมาย (Interpretation) ช่วยให้นักท่องเที่ยวมองเห็นภาพรวมของสภาวะอื่น เช่นการจัดการทรัพยากรด้วย

4. ชุมชนท้องถิ่น (Local Community) การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นไม่เพียงก่อประโยชน์แก่ชุมชนและสภาพแวดล้อม แต่ยังปรับปรุงคุณภาพด้านประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมทั้งการจัดเตรียมความรู้ ข้อมูล การบริการ เครื่องอำนวยความสะดวกและผลิตรายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สามารถสร้างรายได้สำหรับการอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรนอกเหนือไปจากผลประโยชน์ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม
5. ความพึงพอใจของผู้ใช้หรือผู้มาเยือน (User/Visitor Satisfaction) ความพึงพอใจของผู้มาเยือนที่ได้สัมผัสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำเนินอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในระยะยาว

จากน่านิยมและความหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะเห็นได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ธรรมชาติ ป่าเขา ทะเลต่างๆ รวมทั้งแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดีและวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาติเหล่านั้น เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการส่งเสริมให้ผู้มาท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติ มีประสบการณ์สัมผัสธรรมชาติโดยตรง ไม่เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกหรือการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่เพื่อบริการนักท่องเที่ยว ซึ่งดูเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นเอาผลประโยชน์เชิงพาณิชย์มากเกินไป การมีประสบการณ์กับธรรมชาติอันบริสุทธิ์และวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมต่างๆ ตามมา ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญยิ่งของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

2.1.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย(2540 , น. 4-2 ถึง 4-4) ได้ระบุว่าการท่องเที่ยวเชิง

อนุรักษ์มีองค์ประกอบอยู่ 4 ประการ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การท่องเที่ยวธรรมชาติ หมายถึงนักท่องเที่ยวมีโอกาสชื่นชมธรรมชาติ เช่น การเดินป่า การชมนกหรือสัตว์ป่า การเที่ยวชมน้ำตก การชมพรรณไม้ที่หายาก หรือแม้กระทั่งการชมวัฒนธรรมท้องถิ่น
2. การศึกษาและเข้าใจธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม หมายถึงนักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้ถึงรายละเอียดของสัตว์ป่า พรรณไม้หรือลักษณะของระบบนิเวศ เรียนรู้ธรรมชาติด้วยวิธีต่างๆ
3. การไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมหรือการอนุรักษ์ระบบนิเวศ หมายถึง กิจกรรมการท่องเที่ยวต้องไม่ทำลายสภาพแวดล้อมหรือสร้างมลพิษในระดับที่เกินกว่าธรรมชาติจะรองรับได้ จะต้องมีมาตรการควบคุมสภาพแวดล้อม เพื่อมิให้เป็นการทำลายแหล่งท่องเที่ยว เพื่อป้องกันความสูญเสียต่อทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ
4. การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น เป็นส่วนสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ประเทศไทยยังไม่สนใจเท่าที่ควร ซึ่งความสำคัญของชุมชนท้องถิ่นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้นเมื่ออยู่ตามประการ *ประการแรก* เนื่องจากความยากจนในชนบททำให้ประชาชนในท้องถิ่นต้องอาศัยทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการดำรงชีพ จึงเกิดปัญหาเช่นการบุกรุกพื้นที่ป่าหรือล่าสัตว์ หากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สามารถสร้างงานให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ดีแล้วไซ้ ย่อมทำให้ประชาชนมีรายได้มากขึ้นและจะช่วยลดความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการดำรงชีพ *ประการที่สอง* การให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมเป็นการแสดงให้เห็นว่า ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ มิได้เป็นการเปิดโอกาสให้ธุรกิจท่องเที่ยวเข้าไปตัดดวงผลประโยชน์แต่ฝ่ายเดียว การแบ่งผลประโยชน์ส่วนหนึ่งกลับสู่ท้องถิ่นด้วยการจ้างงานเป็นการแสดงให้เห็นว่าประชาชนในท้องถิ่นนั้นยังได้รับผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอยู่ *ประการสุดท้าย* การเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำในกิจการท่องเที่ยวจะเป็นการช่วยสนับสนุนการอนุรักษ์วิถีชีวิต ประเพณีพื้นบ้านไปในตัว เช่น การแสดงพื้นบ้านหรือการขายสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นรายได้เสริม เป็นการอนุรักษ์งานฝีมือท้องถิ่นควบคู่ไปด้วย

วรรณพร วณิชชานุกร (2540 , น. 13) ได้ให้ความเห็นเรื่ององค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ไว้ 7 ข้อ ดังนี้

1. เป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิด ความเสื่อมโทรมแก่สภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขยะ ตลอดจนการคมนาคม

2. ก่อให้เกิดประโยชน์ในระยะยาวแก่ทรัพยากรชุมชนในท้องถิ่นและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเองส่วนหนึ่งของรายได้ควรย้อนกลับไปสู่การอนุรักษ์
3. การเสริมสร้างประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยว เป็นการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม สภาพสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น ควรสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวมีความรับผิดชอบต่อทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและพฤติกรรมของตนเองที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมชุมชนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว
4. ในการสร้างหรือจัดการใดๆ ควรยอมรับในข้อจำกัดของสภาพแหล่งท่องเที่ยวตามลักษณะที่เป็นอยู่ หากมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลง ควรเป็นไปเพื่อให้ทัศนียภาพของท้องถิ่นดีขึ้น ตลอดจนการลงทุนด้านการท่องเที่ยวก็เป็นไปเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจและกิจกรรมต่างๆ ในท้องถิ่น ไม่พึ่งพาการลงทุนของต่างชาติ ซึ่งเป็นการลดการไหลออกของรายได้ไปยังต่างประเทศ
5. ในการวางแผน ตัดสินใจและดำเนินงาน ตลอดจนการควบคุม ควรให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมมากที่สุด มิใช่เป็นเพียงเป้าหมายของการท่องเที่ยวและให้บุคคลภายนอกมาคิดและตัดสินใจแต่เพียงฝ่ายเดียว เพราะจะไม่เป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง
6. ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์การท่องเที่ยวให้มีคุณภาพยั่งยืนหรือไม่เพียงใด การทำธุรกิจโดยมุ่งทำกำไรสูงสุดในระยะสั้นเป็นการลงทุนทบทวนหม้อข้าวตัวเอง อย่างไรก็ตามบริษัทนำเที่ยวสามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวได้ยาวนาน ถ้ามีการจัดการธุรกิจที่ถูกต้องเหมาะสม นับตั้งแต่การใช้วัสดุที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ การมีมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ในระบบนิเวศ และวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวอย่างแท้จริง การให้การศึกษแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นที่เป็นจุดหมายปลายทางก่อนจะไปถึง ทั้งในรูปของภาพยนตร์ในเครื่องบิน เทปบันทึกเสียง และเอกสารเผยแพร่
7. มีการจัดการและควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและไม่เกินความสามารถของชุมชนในท้องถิ่น และระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวจะรองรับได้ อีกทั้งมีนักท่องเที่ยวสม่ำเสมอตลอดทั้งปี ไม่ใช่เฉพาะฤดูกาล เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับผู้ทำงานในอุตสาหกรรมนี้

จากน่านานิยามที่อธิบายถึงหลักการและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงพอสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ที่คำนึงถึงการอนุรักษ์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพแวดล้อม วิถีชีวิตชุมชน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในระยะยาว มีความคิดที่จะให้เป็นอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน(Sustainable) ให้เกิดผลกระทบในแง่ลบน้อยที่สุดต่อสิ่งแวดล้อมและชีวิตคนในท้องถิ่น ให้ทุกฝ่ายได้รับผลประโยชน์จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างยุติธรรมที่สุด

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายของเจตคติว่าคือ "ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (อ. Attitude)" ซึ่งบางคนแปลคำภาษาอังกฤษ Attitude ว่าทัศนคติ ซึ่งมีความหมายตามพจนานุกรมว่าคือความคิดเห็น ซึ่งมักจะปรากฏว่ามีการใช้คำว่าเจตคติและทัศนคติเพื่อสื่อถึงคำภาษาอังกฤษ Attitude ในงานวิจัยต่างๆ ของไทยในความหมายเดียวกัน

2.2.1 ความหมายของเจตคติ

A.N. Openheim (1966, p. 355) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะทำหรือมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะบางประการ คนทุกคนมีเจตคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่ แต่ไม่จำเป็นต้องปรากฏให้เห็นเด่นชัด สามารถเห็นเจตคติที่แสดงออกมาผ่านคำพูดหรือพฤติกรรม เมื่อได้พบสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเจตคตินั้น คนแต่ละคนมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเล็กน้อยแตกต่างกัน เจตคติที่มีจะได้รับการตอกย้ำให้มากขึ้นด้วยการเชื่อมั่นและการมีความรู้สึกทางอารมณ์อันก่อให้เกิดพฤติกรรมบางลักษณะ

Milton Rokeach (1970, p.88) ให้นิยามของเจตคติว่าเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อถือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการแสดงปฏิกิริยาที่จะชอบหรือไม่ชอบ

Ernest R. Hilgard (1971, p. 599) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาพความพร้อมในการตัดสินใจที่จะตอบสนองต่อเป้าหมาย แนวคิดหรือสถานการณ์

Carter V. Good (1973, p.49) ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นแนวโน้มและท่าทีที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ค่านิยมอันใดอันหนึ่ง โดยมีความรู้สึกและอารมณ์ที่เกี่ยวข้องอยู่ในความเหินนั้น เจตคติสังเกตไม่ได้ แต่จะอนุมานจากพฤติกรรมเท่านั้น ทั้งที่เป็นวาจาและกริยาที่แสดงออก

ชาย เสวิกุล (2512 , น. 65) ให้นิยามของเจตคติว่าคือความคิดที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับสิ่งหนึ่งสิ่งใด ไม่ได้เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ แต่เกิดขึ้นและฝังอยู่ในใจหลังจากที่ได้ถูกสั่งสอนให้ชอบหรือเกลียด ยอมรับหรือไม่ยอมรับในสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นเวลานานพอสมควร หรือโดยที่ผู้นั้นได้รับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์ด้วยตนเอง แต่ต้องเป็นประสบการณ์ที่ประทับใจอย่างรุนแรงหรือเกิดขึ้นบ่อยๆ จนเกิดความรู้สึกฝังใจที่จะยอมรับเจตคตินั้น เจตคติเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ เมื่อเราประสบสิ่งที่ชอบ ย่อมแสดงปฏิกิริยาอย่างหนึ่ง ถ้าพบสิ่งที่ไม่ชอบปฏิกิริยาด้านไม่ดีก็เกิดขึ้น เจตคติของบุคคลจะคล้ายกันหรือแตกต่างกัน สุดแต่สิ่งที่เขาได้เรียนรู้และประสบมาอย่างไร

ดวงพร โรจน์เจริญวัฒนา (2543 , น.7) ได้สรุปว่า Attitude หรือเจตคติ หรือทัศนคตินั้นคือ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่นบุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ รวมถึงท่าทีที่แสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกอันบ่งบอกถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากประสบการณ์โดยตรง หรือการเรียนรู้ อิทธิพลจากการเรียนรู้ทางบ้านเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เกิดการแสดงออกทางด้านปฏิบัติ เป็นสภาพความพร้อมที่จะปฏิบัติได้ตอบโต้หากมีแรงจูงใจและแรงขับ การแสดงออกของเจตคติมีสองรูปแบบคือ เชิงบวก (Positive Attitude) หมายถึงท่าทีหรือความรู้สึกในทางดีในทางยอมรับ และเชิงลบ (Negative Attitude) คือท่าทีหรือความรู้สึกในทางตรงข้าม หรืออาจกล่าวโดยสรุปย่อได้ว่า Attitude เป็นความคิดที่ให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกมาในลักษณะที่สนับสนุนหรือต่อต้าน

2.2.2 ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ

Allport (1967, p. 271 -272) ได้ให้ลักษณะของเจตคติไว้ 5 ลักษณะดังนี้

1. เป็นภาวะทางจิตและประสาท(Mental and Neutral) ซึ่งแสดงออกให้เห็นทางพฤติกรรม
2. เป็นภาวะที่แสดงความพร้อมที่จะตอบสนอง(Readiness to Respond) คือเมื่อมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นตามเจตคติที่เกิดขึ้น
3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ(Organized) เกิดเป็นกลุ่มและจัดระบบไว้แล้วในตัวเอง เมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่งใดแล้วก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และตามมาด้วยพฤติกรรมที่สัมพันธ์กัน
4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์(Through Experience) ประสบการณ์จะมีส่วนสำคัญในการช่วยสร้างเจตคติ
5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก (Exerting a Directive and for Dynamic Influence on Behavior) การแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับเจตคติในแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

Harry C. Thriandis (1971, p.3) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเกิดเจตคติว่า

1. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) โดยในการเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิดหรือมีอิทธิพลจะทำให้เกิดเจตคติขึ้นมาได้
2. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เมื่อบุคคลเกิดประสบการณ์ที่ดีหรือไม่ดีเฉพาะต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะทำให้เกิดเจตคติต่อเรื่องนั้น ไปตามทิศทางของประสบการณ์ที่ได้รับ
3. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional factors) เจตคติหลายอย่างของบุคคลอาจเกิดขึ้นได้จากความผูกพันที่มีต่อสถาบันหรือหน่วยงานที่สังกัด
4. การติดต่อกับบุคคลอื่น (Communication from others) การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นจะทำให้บุคคลเกิดเจตคติจากการรับรู้ข่าวสารได้

สุชา จันทรโสม และ สุรางค์ จันทรโสม (2519, น. 47) ให้ลักษณะสำคัญของเจตคติไว้ว่า

1. เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คนเราได้รับเจตคติจากประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิต บางครั้งก็ได้รับบางอย่างซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่เด็ก อยู่ในวัยที่มีอายุน้อย สิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กจะมีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติของเด็กในระยะวัยเริ่มต้น
2. เป็นเครื่องกำหนดขอบเขต ตลอดจนวิธีการต่างๆ ที่บุคคลได้ใช้พิจารณา สิ่งแวดล้อม บุคคลพิจารณาสิ่งต่างๆ ในแง่มุมต่างกัน เพราะมีเจตคติไม่เหมือนกัน
3. บุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีเจตคติต่อสถานการณ์เดียวกันหรือบุคคลเดียวกันต่างกันออกไปได้หลายลักษณะ แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น
4. เจตคติของแต่ละบุคคลอาจเป็นสิ่งคงทนถาวรตลอดไปหรืออยู่ชั่วคราวก็ได้ เจตคติบางอย่างที่อยู่ในสภาพไม่มั่นคงก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนเจตคติที่มั่นคงถาวรย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงย่อมมีได้ยาก

ทิตยา สุวรรณชฎ (2527, น. 79) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเจตคติ (Attitude) ว่ามี 4 ประการ

1. เป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบ (Predisposition to respond) ต่อเหตุการณ์หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ
2. มีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา (Predisposition Overtime) แต่ก็มีได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เป็นตัวแปรแฝงที่จะนำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความคิด ไม่ว่าจะในรูปแบบการแสดงออกทางคำพูดหรือแสดงความรู้สึกที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
4. มีคุณสมบัติของแรงจูงใจ ที่จะทำใ้บุคคลประเมินผลและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน(2523 , น. 5-7) ให้ความเห็นเกี่ยวกับเจตคติว่ามี 3 องค์ประกอบ

คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความคิด(Cognitive Component) หมายถึงทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นจะต้องประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก และเป็นความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นทางด้านที่ว่าสิ่งนั้นมีคุณโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อถือใช้ประเมินสิ่งนั้นได้
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก(Affective Component) หมายถึงความรู้สึกชอบไม่ชอบสิ่งนั้น พอใจหรือไม่พอใจสิ่งนั้น ความรู้สึกจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว
3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อมจะกระทำ(Action Tending Component) หมายถึงความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ เมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประมาณค่าและความรู้สึกชอบไม่ชอบสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่สอดคล้องกันซึ่งตามมาคือความพร้อมที่จะกระทำให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้นด้วย

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจิตรา ชัยศรี (2537) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวศึกษาเฉพาะกรณีของจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่าปัจจัยด้านอายุ อาชีพ การเป็นสมาชิกกลุ่ม/ชมรม และภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความเห็นในผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน กล่าวคือประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวจะทำให้ประชาชนได้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจมากขึ้น ถึงแม้จะมีการสร้างงานสร้างอาชีพ แต่ประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวมีอาชีพเกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวน้อยมาก ผลทางสังคมประชาชนเห็นว่าเกิดปัญหาการเพิ่มขึ้นของหญิงบริการ สถานบันเทิงและการลักขโมย ซึ่งจะมีผลส่วนหนึ่งจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม ประชาชนไม่แน่ใจว่าการฟื้นฟูและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีจะเป็นผลมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการท่องเที่ยว โดยประชาชนส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมประเพณี เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ตามที่มีมาแต่เดิม

ทักษิณา นิยมลรัตน (2538) ได้ศึกษาทัศนคติของชายไทยอายุระหว่าง 20 -29 ปี ต่อแหล่งท่องเที่ยวไทย พบว่าสถานที่ที่กลุ่มชายเหล่านี้ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต้องการจะไปเที่ยวคือ ภูเก็ต กาญจนบุรี เชียงราย แม่ฮ่องสอน พังงาและจันทบุรีตามลำดับ โดยคาดหวังว่าจะได้พบเห็นธรรมชาติที่สมบูรณ์ ซึ่งสื่อที่มีบทบาทต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวมากที่สุดคือโทรทัศน์ จากโฆษณาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หนังสือแนะนำแหล่งท่องเที่ยวและโบรชัวร์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวตามลำดับ

ศรันย์ สิงห์ทน (2539) ศึกษาถึงความรู้ ทัศนคติและการมีส่วนร่วมของผู้บริหารในการเผยแพร่แนวความคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พบว่า ผู้บริหารทั้งระดับกลางและระดับสูงมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอนุรักษ์อยู่ในระดับปานกลางและระดับสูงในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน โดยในส่วนของทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 3 ลักษณะคือทัศนคติที่มีต่อความเป็นไปได้ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และทัศนคติต่อแนวทางการเผยแพร่แนวความคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบว่าผู้บริหารทั้ง 2 ระดับมีทัศนคติเป็นกลางมากที่สุด โดยให้เหตุผลว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นแนวคิดที่มาจากต่างประเทศ ยังไม่มีความชัดเจนในรูปแบบและนโยบายที่เหมาะสมกับประเทศไทย ซึ่งทัศนคติของผู้บริหารส่วนใหญ่ที่อยู่ในระดับเป็นกลางนั้น สามารถเปลี่ยนเป็นระดับสูงได้ หากมีการรับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องมากขึ้นและมีการทำนโยบายชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ยังพบว่าความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการเผยแพร่แนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ปนัดดา ภัคดีภูวดล (2540) ได้ศึกษาการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยวโดยมัคคุเทศก์ไทย พบว่ามัคคุเทศก์ที่มีเพศต่างกันมีประเด็นในเรื่องการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ และวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน โดยมัคคุเทศก์หญิงมีประเด็นการสื่อสารและวิธีการสื่อสารที่ดีต่อการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงสิ่งแวดล้อมมากกว่ามัคคุเทศก์ชาย นอกจากนี้ยังพบว่าความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว

ศกลวรรณ พาเรือง (2540) ศึกษาถึงองค์ประกอบที่ส่งเสริมพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนิสิตนักศึกษาคือตัวแปร ชั้นปี สาขาวิชา ภูมิฐานะและบุคคลที่อาศัยด้วย โดยผู้ที่ศึกษาในชั้นปีที่ 2 ผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตเมือง ผู้ที่อาศัยใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขตกรุงเทพและปริมณฑล ผู้ที่ศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์และผู้ที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะไม่ มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่วนผู้ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิด(รามคำแหง) ผู้ที่ศึกษาใน สาขาวิทยาศาสตร์และผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตชนบท จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้งนี้ยังพบว่ากิจกรรมการใช้เวลาว่างอย่างการออกกำลังกาย เล่นดนตรี วิดีโอเกม คอมพิวเตอร์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผู้ใช้เวลาว่างในกิจกรรมดังกล่าวมาก เท่าใดจะยิ่งมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ พบว่าผู้ที่นิยมไป ท่องเที่ยวภาคกลาง ผู้ที่นิยมท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โบราณสถาน แหล่งอนุรักษ์พันธุ์ พืช/สัตว์ จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยผู้ที่มีลักษณะดังที่ กล่าวมานี้จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากกว่าผู้ที่ไม่นิยมสถานที่ดังกล่าว นอกจากนี้ผู้ ศึกษายังพบว่าความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สุชาดา วรรณะมานี (2542) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้แก่ชั้นปี เพศ ประเภทของสถาบันการศึกษา ภูมิลำเนาและการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรม จะทำให้ความรู้เรื่อง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน ทั้งนี้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจาก นิตยสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่าสื่ออื่น โดยที่การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากสื่อทั้งวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และ นิตยสารล้วนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความรู้เรื่องการท่องเที่ยว เชิงนิเวศมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อทัศนคติเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งนี้ทัศนคติเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ดวงพร โรจน์เจริญวัฒนา (2543) ได้ศึกษาถึงทัศนคติของผู้มาท่องเที่ยวเยือนป่าสักชล ลีห์ต่อการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบว่าครึ่งหนึ่งของผู้มาท่องเที่ยวมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน ภาพรวมค่อนข้างดี โดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติของผู้มาท่องเที่ยวเยือนป่าสักชลลีห์ต่อการ บริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้แก่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวสถานที่ อื่นๆ ของผู้มาเที่ยว โดยยิ่งมีการศึกษาในระดับสูงและมีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวมากจะมี ทัศนคติเชิงบวกต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้นตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อทัศนคติ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว สถานภาพสมรส สถานภาพในครอบครัว

ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับความถี่ในการเดินทาง และความรู้ความเข้าใจของผู้มา
เที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้น เป็นหน้าที่ของหลายฝ่ายต้องเข้ามา
ร่วมมือกัน เพื่อให้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดำเนินไปตามแนวทางที่ถูกต้อง และนักท่องเที่ยวคือผู้ที่
ได้รับผลโดยตรงจากการดำเนินการ จึงเปรียบเสมือนสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงผลลัพธ์ในมิติหนึ่งของ
การดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ จึง
ทำการศึกษาความรู้และทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

3.1 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะดำเนินการศึกษาถึงความรู้และเจตคติที่มีต่อการดำเนินการด้าน
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวกรุงเทพมหานครเท่านั้น โดยศึกษาทั้งผู้ที่มี
ภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นๆ แต่อาศัยอยู่ใน
กรุงเทพมหานคร และทำการศึกษาเฉพาะผู้ที่เป็นคนไทยเท่านั้น

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวคนไทยที่เป็นชาว
กรุงเทพมหานคร ทั้งผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด
อื่นๆ แต่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เข้ามาท่องเที่ยวใน
แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกิจกรรม กลุ่มที่เข้ามาท่องเที่ยวในแหล่ง
ท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ และกลุ่มที่เข้ามาท่องเที่ยวในแหล่ง
ท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ โดยในแต่ละกลุ่มจะทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน เท่ากัน รวมทั้ง
สามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง 84038 อ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และพฤติกรรมในการท่องเที่ยว เช่น เพศ อายุ รายได้ สถานภาพสมรส การศึกษาอาชีพ การเดินทาง เวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว การรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นต้น

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก ในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเจตคติ ที่มีต่อการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตอนที่ 3 ความคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยว ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

3.3.2 การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประเด็นของคำถามให้สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษา
3. ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถาม
4. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทำโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ในแต่ละประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีให้ผู้สำรวจเข้าไปสุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวจากสถานที่ท่องเที่ยวประเภทนั้นๆ แล้วทำการคัดกรอง (scan) กลุ่มตัวอย่างเฉพาะผู้ที่เป็นชาวกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยภูมิฐานะหรือโดยเข้ามาอาศัยอยู่ (แต่มีภูมิฐานะอยู่ในต่างจังหวัด) จากนั้น จึงทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 450 คน โดยแบ่งเป็นสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม จำนวน 150 คน ในแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ จำนวน 150 คน และในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำนวน 150 คน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คน ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และพฤติกรรมในการท่องเที่ยว ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ และร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ทำได้ และหาค่าความถี่ของการตอบในแต่ละคำถาม
3. วิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ย และค่าความถี่
4. วิเคราะห์ข้อมูลทางด้านข้อเสนอแนะ ด้วยการเก็บรวบรวมประเด็นต่างๆ จากลักษณะการตอบคำถามแบบเปิด และสรุปประเด็นต่างๆ เข้าด้วยกัน
5. การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับเจตคติต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ และจิตสำนึกหรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กับเจตคติต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทำการทดสอบโดยใช้ ไคสแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลทั่วไป

4.1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

จากการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวครั้งนี้พบว่า นักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครโดยกำเนิดร้อยละ 54.2 และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดแต่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครร้อยละ 45.8 จำนวนนี้ส่วนใหญ่อาศัยในกรุงเทพมหานครมาแล้ว 8-9 ปี นักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นเพศชายร้อยละ 42.9 เพศหญิงร้อยละ 57.1 มีอายุเฉลี่ยราว 30 ปีโดยจัดอยู่ในช่วงอายุ 26 – 45 ปีเป็นจำนวนมากที่สุด นักท่องเที่ยวมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 14,000 บาทต่อเดือน จัดอยู่ในช่วงรายได้ 5001 – 10000 บาทต่อเดือนเป็นจำนวนมากที่สุด มีสถานโสดร้อยละ 66.2 และสมรสแล้วร้อยละ 33.8 โดยผู้สมรสแล้วส่วนใหญ่มีบุตรจำนวน 2 คน ผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นจำนวนมากที่สุดร้อยละ 49.6 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพร้อยละ 18.9 และเป็นผู้ประกอบการอาชีพนักเรียน/นักศึกษามากที่สุด ร้อยละ 35.8 รองลงมาคืออาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/กิจการส่วนตัว ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พ่อบ้าน/แม่บ้าน และแรงงานรับจ้าง/กรรมกร คิดเป็นร้อยละ 23.6 17.3 14.0 4.9 2.7 0.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ลักษณะการเป็นคนกรุงเทพฯ		
เป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด	206	45.8
เป็นคนต่างจังหวัดแต่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ	244	54.2
รวม	450	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ		
ไม่เกิน 2 ปี	44	9.8
2 – 4 ปี	284	63.1
5 – 7 ปี	17	3.8
8 – 10 ปี	41	9.1
มากกว่า 10 ปี	64	14.2
รวม	450	100.0
3. เพศ		
ชาย	193	42.9
หญิง	257	57.1
รวม	450	100.0
4. อายุ (เฉลี่ย 29.96 ปี)		
ไม่เกิน 25 ปี	197	43.8
26 – 45 ปี	201	44.7
46 ปีขึ้นไป	52	11.6
รวม	450	100.0
5. ระดับรายได้ต่อเดือน (เฉลี่ย 14,323.25 บาท)		
ไม่เกิน 5,000 บาท	69	15.3
5,001 – 10,000 บาท	111	24.7
10,001 – 15,000 บาท	60	13.3
15,001 – 20,000 บาท	60	13.3
20,001 – 25,000 บาท	20	4.4
25,001 – 30,000 บาท	19	4.2
มากกว่า 30,000 บาท	21	4.7
รวม	360	80.0
6. สถานภาพสมรส		
โสด	298	66.2
สมรส	152	33.8
รวม	450	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. จำนวนบุตร		
ไม่มีบุตร	16	3.6
1 คน	54	12.0
2 คน	57	12.7
3 คน	16	3.6
4 คน	7	1.6
5 คน	2	0.7
รวม	152	33.8
8. ระดับการศึกษา		
ไม่เกินประถมศึกษา	16	3.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	41	9.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	85	18.9
อนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	46	10.2
ปริญญาตรี	223	49.6
สูงกว่าปริญญาตรี	39	8.7
รวม	450	100.0
9. อาชีพ		
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	12	2.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	4.9
พนักงานหรือลูกจ้าง บริษัท/ห้างร้านเอกชน	106	23.6
ข้าราชการ/พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ	63	14.0
ค้าขาย/กิจการส่วนตัว	78	17.3
นักเรียน/นักศึกษา	161	35.8
รับจ้างแรงงาน/กรรมกร	4	0.9
ว่างงาน	4	0.9
รวม	450	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 พฤติกรรมและประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4.1.2.1 พฤติกรรมการท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางด้วยประมาณ 4 คน โดยเดินทางมากับเพื่อนเป็นจำนวนมากที่สุดร้อยละ 42.9 รองลงมาคือเดินทางมากับครอบครัว ร้อยละ 29.3 และเดินทางมากับบริษัททัวร์น้อยที่สุดคือร้อยละ 3.8 ทั้งหมดใช้ระยะเวลาท่องเที่ยว ประมาณ 1-2 วัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเดินทางท่องเที่ยวโดยตรงร้อยละ 89.1 และเดินทางมาทำ ธุระอื่นแต่แวะมาท่องเที่ยวร้อยละ 10.9

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะกลุ่มเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะกลุ่มเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากับเพื่อน	193	42.9
มากับบริษัททัวร์	17	3.8
มากับครอบครัว	132	29.3
มาคนเดียว เป็นการส่วนตัว	20	4.4
มาทัศนศึกษากับสถานศึกษา	68	15.1
มาทัศนศึกษากับที่ทำงาน	20	4.4
รวม	450	100.00

4.1.2.2 ประสบการณ์การท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้มีผู้ที่เคยรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อนร้อยละ 90.4 และเคยทางท่องเที่ยวในลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อนร้อยละ 32.2 ส่วนใหญ่ ลงความเห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ประทับใจที่สุดคือ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ส่วน สถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่นิยมบ่อยครั้งที่สุดคือ จังหวัดสมุทรสาคร และพัทยา การเดินทาง ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดังกล่าวมีมีคฤศุเทศก์หรือคนนำเที่ยวบ้างเป็นบางครั้งร้อยละ 56.5 และมีคนนำ เทียวทุกครั้งร้อยละ 25.2 โดยคนนำเที่ยวดังกล่าวเป็นชาวบ้านในท้องถิ่นบ้างเป็นบางครั้งร้อยละ 63.3 เป็นชาวบ้านในท้องถิ่นทุกครั้งร้อยละ 20.0 และเป็นเจ้าหน้าที่ที่ไม่ใช่ชาวบ้านในท้องถิ่นร้อย ละ 16.7

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ท่องเที่ยวที่เคยไปและประทับใจที่สุด

สถานที่ท่องเที่ยวที่เคยไปและประทับใจที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	15	14.6
อุทยานแห่งชาติภูกระดึง	5	4.9
จังหวัดเชียงใหม่	5	4.9
จังหวัดพังงา	5	4.9
วัดพระศรีรัตนศาสดาราม	4	0.9
อุทยานแห่งชาติเขาค้อ	3	0.7
จังหวัดภูเก็ต	3	0.7
สถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ	63	68.4
รวม	103	100.00

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการมีมัคคุเทศก์หรือคนนำเที่ยว

ลักษณะการมีมัคคุเทศก์และคนนำเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีทุกครั้ง	37	25.2
มีเป็นบางครั้ง	83	56.5
ไม่มีทุกครั้ง	27	18.4
รวม	147	100.00

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของการมีมัคคุเทศก์หรือคนนำเที่ยวเป็นคนในท้องถิ่น

การมีมัคคุเทศก์หรือคนนำเที่ยวเป็นคนท้องถิ่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นคนในท้องถิ่นทุกครั้ง	24	20.0
เป็นคนในท้องถิ่นบางครั้ง	76	63.3
ไม่ใช่คนในท้องถิ่น	20	16.7
รวม	120	100.00

4.1.3 ความรู้และความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยว

การวัดความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในงานวิจัยครั้งนี้ ทำโดยการถามคำถามต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งกำหนดไว้ 10 คำถาม คำถามละ 1 คะแนน คิดเป็นคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผลจากการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความรู้ความเข้าใจเฉลี่ย 7.81 คะแนน คำถามข้อที่มีผู้ตอบถูกต้องมากที่สุดคือ "การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวโดยไม่รบกวนหรือทำลายธรรมชาติและวิถีชีวิตชุมชน" ตอบได้ถูกต้องถึงร้อยละ 95.6 และข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนมากที่สุดคือ "การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่ควรจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว แต่ควรเปิดรับนักท่องเที่ยวให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้" ซึ่งมีผู้ตอบได้ถูกต้องเพียงร้อยละ 40.7 เท่านั้น

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ถูกต้อง

คำถามทดสอบความรู้ความเข้าใจ	ตอบถูกต้อง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กิจกรรมและประสบการณ์ไม่แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป	290	64.4
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาธรรมชาติและเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน	422	93.8
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือการท่องเที่ยวโดยไม่รบกวนหรือทำลายธรรมชาติและวิถีชุมชน	430	95.6
ประชาชนในพื้นที่ไม่ควรยุ่งเกี่ยวหรือมีส่วนร่วมใดๆ กับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	366	81.3
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องก่อให้เกิดการกระจายรายได้แก่ท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม	382	84.9
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่ควรจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว แต่ควรเปิดรับนักท่องเที่ยวให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้	183	40.7
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำเป็นต้องคัดเลือกนักท่องเที่ยวก่อนรับเข้าท่องเที่ยวในพื้นที่	229	50.9
กฎเกณฑ์หรือข้อบังคับการเข้าอยู่ / เข้าชม เป็นข้อกำหนดสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	402	89.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำถามทดสอบความรู้ความเข้าใจ	ตอบถูกต้อง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ชุมชนชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นจุดขาย ไม่นำวัฒนธรรมอื่นเข้าเจือปนโดยไม่จำเป็น	377	83.8
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นแนวความคิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท่องเที่ยว ควบคู่กับการอนุรักษ์ รักษาทรัพยากรไว้ให้คงอยู่	427	94.9
รวมจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	450	100.0
เฉลี่ย 7.81 คะแนน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		

4.1.4 จิตสำนึกหรือความตระหนักต่อเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การวัดจิตสำนึกหรือความตระหนักเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้นกระทำเช่นเดียวกับการวัดความรู้และความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แต่กำหนดคำถามไว้จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมทั้งหมด 5 คะแนนเต็ม จากผลการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีคะแนนความตระหนักเฉลี่ย 4.15 คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกต้องมากที่สุดคือ "ท่านยินดีปฏิบัติตามกฎเกณฑ์การเข้าอยู่ / เข้าชมพื้นที่อย่างเคร่งครัด เพื่อให้ได้ชมธรรมชาติและวิถีชีวิตของชุมชนอย่างใกล้ชิด แม้บางอย่างจะดูไม่มีเหตุผลก็ตาม" ตอบได้ถูกต้องถึงร้อยละ 90.7 และข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือตอบผิดมากที่สุดคือ "โบราณสถานที่เก่าแก่มาแล้ว ย่อมเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา ไม่คุ้มค่าจะซ่อมแซมรักษา" ซึ่งมีผู้ตอบได้ถูกต้องเพียงร้อยละ 71.1 เท่านั้น

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ถูกต้อง

คำถามทดสอบจิตสำนึกหรือความตระหนัก	ตอบถูกต้อง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การดูแลรักษา อนุรักษ์ สถานที่ท่องเที่ยวเป็นหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบเท่านั้น	381	84.7
โบราณสถานที่เก่าแก่มาแล้ว ย่อมเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา ไม่คุ้มค่าจะซ่อมแซมรักษา	320	71.1
ท่านยินดีปฏิบัติตามกฎเกณฑ์การเข้าอยู่ / เข้าชมพื้นที่อย่างเคร่งครัด เพื่อให้ได้ชมธรรมชาติและวิถีชีวิตของชุมชนอย่างใกล้ชิด แม้บางอย่างจะดูไม่มีเหตุผลก็ตาม	408	90.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

คำถามทดสอบจิตสำนึกหรือความตระหนัก	ตอบถูกต้อง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ท่านยินดีเข้าอยู่หรือแฝงตัวอย่างกลมกลืนกับชุมชนที่ท่านสนใจ เพื่อศึกษาวิถีชีวิตชุมชนอย่างถึงแก่น แม้ต้องปรับตัวและลำบากบ้างก็ตาม	404	89.8
สิ่งอำนวยความสะดวกไม่สำคัญสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	350	77.8
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	450	100.0
เฉลี่ย 4.15 คะแนน (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)		

4.1.5 เจตคติ ความคาดหวัง และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

จากผลการวิเคราะห์เจตคติของนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเจตคติระดับ "พอใจ" ในประเด็นต่างๆ ดังนี้คือ ด้านจุดเด่น ความน่าสนใจ หรือดึงดูดใจของสถานที่ ด้านความสะดวกสบายเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อมหรือความเป็นอยู่ ด้านบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ ด้านการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ด้านป้ายแสดงความรู้และคู่มือแผ่นพับต่างๆ ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวและการแนะนำเส้นทางหรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ ด้านการรักษาความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน ด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่/เข้าชม ด้านค่าใช้จ่ายการเข้าอยู่/เข้าชม ด้านการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น ด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ส่วนประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีเจตคติอยู่ในระดับ "ไม่พอใจ" หรือ "เฉยๆ" มากที่สุดคือ ด้านความแออัด/หนาแน่นของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.8 แสดงเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน
ด้านต่างๆ เป็นร้อยละ

การดำเนินการ ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ระดับเจตคติ (ร้อยละ)				
	ไม่พอใจ มาก	ไม่ พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก
จุดเด่น ความน่าสนใจ น่าดึงดูดใจของ สถานที่	0.0	0.0	4.7	52.4	42.9
ความสะดวก เรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว	0.0	0.2	9.3	56.0	34.4
การอนุรักษ์, รักษาสภาพแวดล้อมหรือความ เป็นอยู่	0.0	0.7	8.7	60.7	30.0
บริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ, จุดแวะพัก, ร้านอาหาร, ที่จอดรถ ฯลฯ	0.9	2.4	26.4	51.1	19.1
การให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่, เจ้าของสถานที่, ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ	0.2	1.3	17.8	52.7	28.0
การโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำ ทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว	0.0	1.6	15.3	54.0	29.1
การรักษาความปลอดภัยของชีวิตและ ทรัพย์สิน	0.2	3.1	18.7	52.2	25.8
กฎระเบียบการเข้าอยู่ / เข้าชม	0.2	1.3	18.7	58.9	20.9
ค่าใช้จ่ายการเข้าอยู่ / เข้าชม	0.2	1.6	25.3	53.1	19.8
การต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น	0.4	0.9	19.1	55.6	24.0
ความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว	3.3	15.1	35.1	33.3	13.1
ความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การ แนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ	2.0	5.1	17.8	53.6	21.6

เมื่อพิจารณาระดับเจตคติแยกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวใน
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติส่วนใหญ่มีเจตคติด้านจุดเด่น ความน่าสนใจ น่าดึงดูดใจของสถานที่
อยู่ระดับ "พอใจมาก" และมีเจตคติระดับ "พอใจ" ด้านความสะดวกเรียบร้อยของสถานที่
ท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อมหรือความเป็นอยู่ ด้านบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ
เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งวันไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ ด้านการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ด้านป้ายแสดงความรู้และคู่มือแผ่นพับต่างๆ ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวและการแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่ หรือป้ายบอกทางต่างๆ ด้านการรักษาความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน ด้านกฎระเบียบการ เข้าอยู่/เข้าชม ด้านค่าใช้จ่ายการเข้าอยู่/เข้าชม ด้านการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น ด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยว อื่นๆ ขณะที่ด้านความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว นั้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเจตคติอยู่ใน ระดับปานกลางคือ “เฉยๆ” เท่านั้น

ตารางที่ 4.9 แสดงเจตคติของกลุ่มตัวอย่างในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีต่อการดำเนินการ ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในด้านต่างๆ เป็นค่าคะแนนเฉลี่ย (1 = ไม่พอใจมาก 2 = ไม่พอใจ 3 = เฉยๆ 4 = พอใจ 5 = พอใจมาก)

การดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ระดับเจตคติ โดยเฉลี่ย	S.D.
จุดเด่น ความน่าสนใจ น่าดึงดูดใจของสถานที่	4.47	0.60
ความสะดวก ระเบียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว	4.24	0.59
การอนุรักษ์, รักษาสภาพแวดล้อมหรือความเป็นอยู่	4.21	0.63
บริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ, จุดแวะพัก, ร้านอาหาร, ที่จอดรถ, ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ	3.79	0.76
การให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่, เจ้าของสถานที่, ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ	4.01	0.73
การโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ	4.05	0.70
การรักษาความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน	3.93	0.79
กฎระเบียบการเข้าอยู่ / เข้าชม	3.95	0.72
ค่าใช้จ่ายการเข้าอยู่ / เข้าชม	3.84	0.73
การต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น	3.97	0.76
ความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว	3.46	1.03
ความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ	3.83	0.94

สำหรับเจตคติของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีชีวิต ประเพณี และแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ พบว่ามีลักษณะเช่นเดียวกันคือนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเจตคติระดับ "พอใจ" ในด้านจุดเด่น ความน่าสนใจ น่าดึงดูดใจของสถานที่ ด้านความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อมหรือความเป็นอยู่ ด้านบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ ด้านการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ด้านป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ ด้านการรักษาความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน ด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่/เข้าชม ด้านค่าใช้จ่ายการเข้าอยู่/เข้าชม การต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น และด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยวและการแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ขณะที่เจตคติด้านความแออัด/หนาแน่นของนักท่องเที่ยวนั้น ส่วนใหญ่มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลางหรือ "เฉยๆ" เท่านั้น

ตารางที่ 4.10 แสดงเจตคติของกลุ่มตัวอย่างในแหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีชีวิต ประเพณี และกิจกรรม ที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในด้านต่างๆ เป็นค่าคะแนนเฉลี่ย (1 = ไม่พอใจมาก 2 = ไม่พอใจ 3 = เฉยๆ 4 = พอดี 5 = พอใจมาก)

การดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ระดับเจตคติโดยเฉลี่ย	S.D.
จุดเด่น ความน่าสนใจ น่าดึงดูดใจของสถานที่	4.37	0.55
ความสะอาด เรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว	4.23	0.65
การอนุรักษ์, รักษาสภาพแวดล้อมหรือความเป็นอยู่	4.18	0.62
บริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ, จุดแวะพัก, ร้านอาหาร, ที่จอดรถ, ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ	3.81	0.82
การให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่, เจ้าของสถานที่, ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ	4.03	0.78
การโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ	4.33	2.40
การรักษาความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน	4.05	0.79
กฎระเบียบการเข้าอยู่ / เข้าชม	4.03	0.63
ค่าใช้จ่ายการเข้าอยู่ / เข้าชม	3.89	0.72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

การดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ระดับเจตคติ โดยเฉลี่ย	S.D.
การต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น	4.03	0.68
ความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว	3.33	0.99
ความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ ท่องเที่ยวอื่นๆ	3.91	0.85

ตารางที่ 4.11 แสดงเจตคติของกลุ่มตัวอย่างในแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์

โบราณสถานและโบราณวัตถุที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน
ด้านต่างๆ เป็นค่าคะแนนเฉลี่ย (1 = ไม่พอใจมาก 2 = ไม่พอใจ 3 = เฉยๆ 4 =
พอใจ 5 = พอดีมาก)

การดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ระดับเจตคติ โดยเฉลี่ย	S.D.
จุดเด่น ความน่าสนใจ น่าดึงดูดใจของสถานที่	4.30	0.56
ความสะอาด เรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว	4.27	0.63
การอนุรักษ์, รักษาสภาพแวดล้อมหรือความเป็นอยู่	4.21	0.59
บริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ, จุดแวะพัก, ร้านอาหาร, ที่จอดรถ, ร้าน ขายของที่ระลึก ฯลฯ	3.95	0.76
การให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่, เจ้าของสถานที่, ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ	4.17	0.66
การโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำ เส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้าย บอกทางต่างๆ	4.14	0.66
การรักษาความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน	4.03	0.72
กฎระเบียบการเข้าอยู่ / เข้าชม	3.98	0.71
ค่าใช้จ่ายการเข้าอยู่ / เข้าชม	3.99	0.72
การต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น	4.06	0.70
ความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว	3.35	0.99
ความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ ท่องเที่ยวอื่นๆ	3.88	0.83

สำหรับประเด็นที่นักท่องเที่ยวคาดหวังในการเดินทางมาท่องเที่ยวสามารถพิจารณาแยกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ดังนี้ คือ นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีชีวิต ประเพณี และกิจกรรม ส่วนใหญ่คาดหวังจะได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และการได้พบเจอวิถีชีวิตที่งดงามและน่าสนใจ ส่วนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ ส่วนใหญ่คาดหวังจะได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความงดงามของสถานที่ และนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติส่วนใหญ่คาดหวังว่าจะได้พบกับความงดงามตามธรรมชาติ ได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเมื่อพิจารณาในภาพทั้งสามประเภทแหล่งท่องเที่ยวแล้วพบว่า มีลักษณะคล้ายคลึงกันกล่าวคือ นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังว่าจะได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และความงดงามตามธรรมชาติ เป็นสำคัญ

สำหรับความประทับใจที่ได้รับในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม ส่วนใหญ่ประทับใจกับการได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ การได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และการพบเห็นวิถีชีวิตที่งดงามของผู้คนในท้องถิ่น ส่วนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ ส่วนใหญ่ประทับใจในการได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ และความสวยงามของสถานที่ต่างๆ และนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติส่วนใหญ่ประทับใจในความสวยงามของธรรมชาติ และการได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ

นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวครั้งนี้ได้รับประสบการณ์สมดังที่ได้คาดหวังไว้มาก แต่มีข้อเสนอแนะบางประการ คือ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เสนอว่า ควรมีการจำกัดนักท่องเที่ยวไม่ให้มีจำนวนมากจนเกินไป ควรมีแผนพับแนะนำรายละเอียดหรือจุดต่างๆ ของสถานที่ ควรมีห้องน้ำจำนวนมากเพียงพอ และควรเพิ่มการดูแลรักษาความสะอาดของสถานที่โดยทั่วไป นอกจากนี้นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ยังมีข้อเสนอแนะให้ควรมีกฎระเบียบควบคุมการเข้าอยู่/เข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัดอีกด้วย

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

4.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรศาสตร์ กับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตัวแปรทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีเพียงตัวแปรเดียวคือ อายุ กล่าวคือมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างมีนัยสำคัญ (sig. = 0.001) โดยกลุ่มเด็กและเยาวชน (อายุไม่เกิน 25 ปี) มีคะแนนความรู้ความเข้าใจค่อนข้างต่ำ ขณะที่ผู้สูงอายุ (อายุ 46 ปีขึ้นไป) มีคะแนนค่อนข้างสูงคือส่วนใหญ่ได้ 8 คะแนน และวัยผู้ใหญ่ (26 ถึง 45 ปี) มีคะแนนระดับ 9 – 10 คะแนนสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งหมด

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ คะแนนความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

อายุ นักท่องเที่ยว	คะแนนความรู้ความเข้าใจการท่องเที่ยวงเชิงอนุรักษ์						รวม
	ไม่เกิน 5 คะแนน	6 คะแนน	7 คะแนน	8 คะแนน	9 คะแนน	10 คะแนน	
ไม่เกิน 25 ปี	12 6.2%	15 7.8%	30 15.5%	78 40.4%	39 20.2%	19 9.8%	193 100.0%
26 – 45 ปี	5 29.4%	1 5.9%	4 23.5%	4 23.5%	3 17.6%		17 100.0%
46 ปีขึ้นไป	2 1.5%	7 5.3%	32 24.2%	50 37.9%	21 15.9%	20 15.2%	132 100.0%
รวม	30 6.7%	34 7.6%	91 20.2%	165 36.7%	81 18.0%	49 10.9%	450 100.0%

2 cell (11.1%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 3.47.

$$\chi^2 = 29.347 \quad df = 10$$

Asymp. = 0.001 Monte Carlo Sig = 0.001 Contingency Coefficient = 0.247

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรศาสตร์ กับ จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้แก่ ระดับรายได้ และระดับการศึกษา

4.2.2.1 ระดับรายได้ กับ จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวพบว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อจิตสำนึกหรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างมีนัยสำคัญ (sig. = 0.008) กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้สูงมักมีจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงกว่า

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้นักท่องเที่ยว กับ จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ระดับรายได้ นักท่องเที่ยว	คะแนนความตระหนักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					รวม
	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน	
ไม่เกิน 5000 บาท	2 2.9%	3 4.3%	16 23.2%	23 33.3%	25 36.2%	69 100.0%
5001 – 10000 บาท	6 5.4%	5 4.5%	9 8.1%	49 44.1%	42 37.8%	111 100.0%
10001 – 15000 บาท		4 6.7%	3 5.0%	36 60.0%	17 28.3%	60 100.0%
15001 – 20000 บาท		3 5.0%	4 6.7%	21 35.0%	32 53.3%	60 100.0%
20001 – 25000 บาท		1 5.0%	3 15.0%	9 45.0%	7 35.0%	20 100.0%
25001 – 30000 บาท			2 10.5%	5 26.3%	12 63.2%	19 100.0%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ระดับรายได้ นักท่องเที่ยว	คะแนนความตระหนักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					รวม
	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน	
มากกว่า 30000 บาท			1 4.8%	7 33.3%	13 61.9%	21 100.0%
รวม	8 2.2%	16 4.4%	38 10.6%	150 41.7%	148 41.1%	360 100.0%

17 cell (48.6%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.42.

$$\chi^2 = 44.584$$

$$df = 24$$

$$\text{Asymp.} = 0.007$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.008$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.332$$

4.2.2.2 ระดับการศึกษา กับ จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ปัจจัยด้านระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อจิตสำนึกหรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.007) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มว่าจะมีระดับจิตสำนึกหรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงกว่า

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ต่อ จิตสำนึกหรือความตระหนักเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ระดับการศึกษา	คะแนนความตระหนักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					รวม
	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน	
ไม่เกินประถม		2 12.5%		12 75.0%	2 12.5%	16 100.0%
มัธยมต้น	1 2.4%	1 2.4%	10 24.4%	12 29.3%	17 41.5%	41 100.0%
มัธยมปลาย, ปวช.	2 2.4%	6 7.1%	16 18.8%	29 34.1%	32 37.6%	85 100.0%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	คะแนนความตระหนักรู้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					รวม
	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน	
ปวส., อนุปริญญา		4 8.7%	5 10.9%	23 50.0%	14 30.4%	46 100.0%
ปริญญาตรี	6 2.7%	6 2.7%	16 7.2%	91 40.8%	104 46.6%	223 100.0%
สูงกว่าปริญญาตรี		2 5.1%	4 10.3%	14 35.9%	19 48.7%	39 100.0%
รวม	9 2.0%	21 4.7%	51 11.3%	181 40.2%	188 41.8%	450 100.0%

14 cell (46.7%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.32.

$$\chi^2 = 40.223$$

$$df = 20$$

$$\text{Asymp.} = 0.005$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.007$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.286$$

4.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยว กับ ความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีเพียง กลุ่มการท่องเที่ยว ตัวแปรเดียวเท่านั้นโดยมีระดับนัยสำคัญ 0.004 ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับบริษัททัวร์มีระดับความรู้ความเข้าใจในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ ขณะที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาส่วนตัวหรือมาคนเดียวมีระดับความรู้ความเข้าใจในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงที่สุด

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเดินทางท่องเที่ยว กับ คะแนนความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

กลุ่มการ ท่องเที่ยว	คะแนนความรู้ความเข้าใจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์						รวม
	ไม่เกิน 5 คะแนน	6 คะแนน	7 คะแนน	8 คะแนน	9 คะแนน	10 คะแนน	
มากับเพื่อน	12 6.2%	15 7.8%	30 15.5%	78 40.4%	39 20.2%	19 9.8%	193 100.0%
มากับบริษัททัวร์	5 29.4%	1 5.9%	4 23.5%	4 23.5%	3 17.6%		17 100.0%
มากับครอบครัว	2 1.5%	7 5.3%	32 24.2%	50 37.9%	21 15.9%	20 15.2%	132 100.0%
มาคนเดียวเป็น การส่วนตัว		1 5.0%	4 20.0%	6 30.0%	4 20.0%	5 25.0%	20 100.0%
มาทัศนศึกษาที่ สถานศึกษา	10 14.7%	8 11.8%	16 23.5%	22 32.4%	9 13.2%	3 4.4%	68 100.0%
มาทัศนศึกษาที่ สถานที่ทำงาน	1 5.0%	2 10.0%	5 25.0%	5 25.0%	5 25.0%	2 10.0%	20 100.0%
รวม	30 6.7%	34 7.6%	91 20.2%	165 36.7%	81 18.0%	49 10.9%	450 100.0%

16 cell (44.4%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 1.13.

$$\chi^2 = 48.983$$

$$df = 25$$

$$\text{Asymp.} = 0.003$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.004$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.313$$

4.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยว กับ จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับจิตสำนึกหรือความตระหนักต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้แก่ กลุ่มการท่องเที่ยว และการรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน

4.2.4.1 กลุ่มการท่องเที่ยว กับ จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

กลุ่มการเดินทางมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับระดับจิตสำนึกหรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างมีนัยสำคัญ (sig. = 0.003) ทั้งนี้พบว่า นักท่องเที่ยวที่มากับบริษัททัวร์แม้จะมีผู้ได้คะแนนระดับสูงค่อนข้างมาก แต่ก็มีผู้ได้คะแนนระดับต่ำ (2 คะแนน) สูงกว่าทุกกลุ่มด้วยเช่นกัน และพบว่านักท่องเที่ยวที่มาทัศนศึกษากับที่ทำงานมีคะแนนความตระหนักอยู่ในระดับสูงทั้งหมด

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเดินทางท่องเที่ยว ต่อ จิตสำนึกหรือความตระหนักเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

กลุ่มการเดินทางท่องเที่ยว	คะแนนความตระหนักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					รวม
	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน	
มากับเพื่อน	4 2.1%	9 4.7%	17 8.8%	74 38.3%	89 46.1%	193 100.0%
มากับบริษัททัวร์		4 23.5%	1 5.9%	5 29.4%	7 41.2%	17 100.0%
มากับครอบครัว	4 3.0%	3 2.3%	16 12.1%	58 43.9%	51 38.6%	132 100.0%
มาคนเดียวเป็นการส่วนตัว		1 5.0%		14 70.0%	5 25.0%	20 100.0%
มาทัศนศึกษากับสถานศึกษา	1 1.5%	4 5.9%	17 25.0%	22 32.4%	24 35.3%	68 100.0%
มาทัศนศึกษากับสถานที่ทำงาน				8 40.0%	12 60.0%	20 100.0%
รวม	9 2.0%	21 4.7%	51 11.3%	181 40.2%	188 41.8%	450 100.0%

13 cell (43.3%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.34.

$$\chi^2 = 46.397 \quad df = 20$$

Asymp. = 0.001 Monte Carlo Sig = 0.003 Contingency Coefficient = 0.306

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4.2 การเคยรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน กับ จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

นักท่องเที่ยวที่รู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน (ไม่ว่าจะเคยท่องเที่ยวในรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อนหรือไม่ก็ตาม) มีจิตสำนึกหรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่เคยรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน โดยมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.021

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์การรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต่อ จิตสำนึกหรือความตระหนักเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การรู้จักการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	คะแนนความตระหนักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					รวม
	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน	
รู้จัก	8 2.0%	18 4.4%	40 9.8%	164 40.3%	177 43.5%	407 100.0%
ไม่รู้จัก	1 2.3%	3 7.0%	11 25.6%	17 39.5%	11 25.6%	43 100.0%
รวม	9 2.0%	21 4.7%	51 11.3%	181 40.2%	188 41.8%	450 100.0%

3 cell (30.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.86.

$$\chi^2 = 12.086$$

$$df = 4$$

$$\text{Asymp.} = 0.017$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.021$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.162$$

4.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กับ จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีความสัมพันธ์กับจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.000) โดยนักท่องเที่ยวที่มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดี มีแนวโน้มจะมีจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงตามไปด้วย ในทางกลับกันนักท่องเที่ยวที่มีจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูง ก็มีแนวโน้มจะมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงเช่นกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กับ จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

คะแนนความรู้ความเข้าใจ	คะแนนจิตสำนึกหรือความตระหนัก (คะแนน)					รวม
	1	2	3	4	5	
ไม่เกิน 5 คะแนน	2	6	6	9	7	30
	6.7%	20.0%	20.0%	30.0%	23.3%	100.0%
	22.2%	28.6%	11.8%	5.0%	3.7%	6.7%
6 คะแนน	4	5	1	12	12	34
	11.8%	14.7%	2.9%	35.3%	35.3%	100.0%
	44.4%	23.8%	2.0%	6.7%	6.3%	7.6%
7 คะแนน	1	6	19	37	28	91
	1.1%	6.6%	20.9%	40.7%	30.8%	100.0%
	11.1%	28.6%	37.3%	20.6%	14.8%	20.2%
8 คะแนน	1	1	19	73	70	164
	.6%	.6%	11.6%	44.5%	42.7%	100.0%
	11.1%	4.8%	37.3%	40.6%	37.0%	36.4%
9 คะแนน	1	2	5	32	42	82
	1.2%	2.4%	6.1%	39.0%	51.2%	100.0%
	11.1%	9.5%	9.8%	17.8%	22.2%	18.2%
10 คะแนนเต็ม		1	1	17	30	49
		2.0%	2.0%	34.7%	61.2%	100.0%
		4.8%	2.0%	9.4%	15.9%	10.9%
รวม	9	21	51	180	189	450
	2.0%	4.7%	11.3%	40.0%	42.0%	100.0%
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

13 cell (43.3%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.60.

$$\chi^2 = 84.087$$

$$df = 20$$

$$\text{Asymp.} = 0.000$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.000$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.397$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ เจตคติต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ปัจจัยส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับเจตคติต่อการดำเนินการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีดังต่อไปนี้

1. ชนิดของคนกรุงเทพมหานคร

สัมพันธ์กับ เจตคติด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
เจตคติด้านการต้อนรับของเจ้าหน้าที่เจ้าของสถานที่ และคนใน
ท้องถิ่น

2. ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

สัมพันธ์กับ เจตคติด้านความสะอาด เรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว
เจตคติด้านการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่
เจตคติด้านบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ
ร้านขายของที่ระลึก
เจตคติด้านการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดง
ความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ
เจตคติด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และ
การแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว
โดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ
เจตคติด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3. อายุนักท่องเที่ยว

สัมพันธ์กับ เจตคติด้านการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่
เจตคติด้านบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ
ร้านขายของที่ระลึก
เจตคติด้านการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดง
ความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ
เจตคติด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และ
การแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว
โดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ
เจตคติด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
เจตคติด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม
เจตคติด้านค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่ เข้าชม
เจตคติด้านการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนท้องถิ่น

เจตคติด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยัง
สถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

4. รายได้

สัมพันธ์กับ เจตคติด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม
เจตคติด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยัง
สถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

5. ระดับการศึกษา

สัมพันธ์กับ เจตคติด้านการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่
เจตคติด้านบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ
ร้านขายของที่ระลึก

เจตคติด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม

เจตคติด้านค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่ เข้าชม

6. อาชีพ

สัมพันธ์กับ เจตคติด้านจุดเด่น ความน่าสนใจ น่าดึงดูดใจของสถานที่
เจตคติด้านการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่
เจตคติด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม
เจตคติด้านค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่ เข้าชม
เจตคติด้านการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนท้องถิ่น
เจตคติด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยัง
สถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

4.2.6.1 ชนิดของคนกรุงเทพมหานคร กับ เจตคติต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

นักท่องเที่ยวที่เป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิดและเป็นคนต่างจังหวัดแต่อาศัยอยู่ในกรุงเทพ มีเจตคติต่อการรักษาความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.013) กล่าวคือ คนต่างจังหวัดที่อาศัยในกรุงเทพมีเจตคติต่อการรักษาความปลอดภัยค่อนข้างรุนแรงกว่าคนกรุงเทพโดยกำเนิด โดยมีเจตคติที่ระดับ "ไม่พอใจ" "พอใจ" และ "พอใจมาก" เป็นจำนวนมากกว่า ขณะที่คนกรุงเทพมีผู้รู้สึกเฉยๆ หรือไม่บวกไม่ลบต่อการรักษาความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวสูงกว่าคนต่างจังหวัดอย่างเห็นได้ชัด

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชนิดคนกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของสถานที่ท่องเที่ยว

ชนิดคนกรุงเทพฯ	เจตคติต่อการรักษาความปลอดภัย					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
คนต่างจังหวัดแต่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ	1	11	29	112	54	206
	.4%	5.3%	14.1%	54.4%	26.2%	100.0%
คนกรุงเทพโดยกำเนิด	1	3	55	123	62	244
	.4%	1.2%	22.5%	50.4%	25.4%	100.0%
รวม	1	14	84	235	116	450
	.2%	3.1%	18.7%	52.2%	25.8%	100.0%

2 cell (20.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.46.

$$\chi^2 = 11.559$$

$$df = 4$$

$$\text{Asymp.} = 0.021$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.013$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.158$$

4.2.6.2 ชนิดของคนกรุงเทพมหานคร กับ เจตคติต่อการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนท้องถิ่น

ชนิดของคนกรุงเทพกับเจตคติต่อการต้อนรับ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.036) โดยคนต่างจังหวัดมีแนวโน้มจะพอใจการต้อนรับมากกว่าคนกรุงเทพโดยกำเนิด กล่าวคือ คนกรุงเทพมีแนวโน้มจะไม่พอใจหรือเฉยๆ ต่อการต้อนรับมากกว่าคนต่างจังหวัด ขณะที่คนต่างจังหวัดกลับรู้สึกพอใจและพอใจมากต่อการต้อนรับมากกว่า แต่ก็มีระดับเจตคติหลากหลายกว่าคนกรุงเทพโดยกำเนิดด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชนิดคนกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น

ชนิดคนกรุงเทพฯ	เจตคติต่อการต้อนรับ					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
เป็นคนต่างจังหวัดแต่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ	2 1.0%	1 .5%	29 14.1%	120 58.3%	54 26.2%	206 100.0%
เป็นคนกรุงเทพโดยกำเนิด		3 1.2%	57 23.4%	130 53.3%	54 22.1%	244 100.0%
รวม	2 .4%	4 .9%	86 19.1%	250 55.6%	108 24.0%	450 100.0%

4 cell (40.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.92.

$$\chi^2 = 9.374$$

$$df = 4$$

$$\text{Asymp.} = 0.052$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.036$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.143$$

4.2.6.3 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพของคนต่างจังหวัด กับ เจตคติต่อความสะอาด เรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว

ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อความสะอาดและเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.002) กล่าวคือ ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ แล้วเป็นเวลานานมีแนวโน้มจะพอใจกับความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยวน้อยลง อย่างไรก็ตาม ภาพรวมของระดับเจตคติต่อความสะอาดและเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยวยังถือว่าอยู่ในระดับสูง คือมีเจตคติระดับ "เฉย" "พอใจ" และ "พอใจมาก" เป็นหลัก

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ กับเจตคติต่อความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว

ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร	เจตคติต่อความสะอาดเรียบร้อย					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 2 ปี			2 4.5%	17 38.6%	25 56.8%	44 100.0%
2 - 4 ปี			29 10.2%	162 57.0%	93 32.7%	284 100.0%
5 - 7 ปี		1 5.9%		8 47.1%	8 47.1%	17 100.0%
8 - 10 ปี			2 4.9%	26 63.4%	13 31.7%	41 100.0%
เกินกว่า 10 ปี			9 14.1%	39 60.9%	16 25.0%	64 100.0%
รวม		1 .2%	42 9.3%	252 56.0%	155 34.4%	450 100.0%

8 cell (40.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.04.

$$\chi^2 = 43.290 \quad df = 12$$

$$\text{Asymp.} = 0.000 \quad \text{Monte Carlo Sig} = 0.002 \quad \text{Contingency Coefficient} = 0.296$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.4 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพของคนต่างจังหวัด ต่อ เจตคติต่อการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมหรือชีวิตความเป็นอยู่

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพของคนต่างจังหวัดมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการอนุรักษ์ฯ อย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.038) โดย นักท่องเที่ยวต่างจังหวัดที่อาศัยในกรุงเทพฯมาแล้ว 2 ถึง 10 ปีมีแนวโน้มจะไม่พอใจต่อการอนุรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อมมากกว่ากลุ่มผู้ที่อยู่กรุงเทพมหานคร ไม่เกิน 2 ปี กับอยู่กรุงเทพมหานคร มานานกว่า 10 ปีขึ้นไป เห็นได้จากการมีเจตคติระดับ "พอใจมาก" กระจุกตัวอยู่ในผู้ที่อาศัยในกรุงเทพฯมาแล้วไม่เกิน 2 ปีถึงร้อยละ 50 และเจตคติระดับ "พอใจ" กระจุกตัวอยู่ในผู้ที่อาศัยในกรุงเทพฯแล้วกว่า 10 ปี ถึงร้อยละ 75 ขณะที่เจตคติระดับ "ไม่พอใจ" ส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่ในผู้อาศัยในกรุงเทพฯตั้งแต่ 2-10 ปี เป็นหลัก

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อม และสภาพความเป็นอยู่

ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ	เจตคติต่อการอนุรักษ์					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 2 ปี			2 4.5%	20 45.5%	22 50.0%	44 100.0%
2 - 4 ปี		2 .7%	26 9.2%	168 59.2%	88 31.0%	284 100.0%
5 - 7 ปี		1 5.9%	2 11.8%	10 58.8%	4 23.5%	17 100.0%
8 - 10 ปี		1 2.4%	3 7.3%	27 65.9%	10 24.4%	41 100.0%
เกินกว่า 10 ปี			6 9.4%	48 75.0%	10 15.6%	64 100.0%
รวม		4 .9%	39 8.7%	273 60.7%	134 29.8%	450 100.0%

8 cell (40.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.15.

$$\chi^2 = 23.451 \quad df = 12$$

$$\text{Asymp.} = 0.024 \quad \text{Monte Carlo Sig} = 0.038 \quad \text{Contingency Coefficient} = 0.223$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.5 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพของคนต่างจังหวัด กับ เจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ

เมื่อทำการวิเคราะห์โดยแบ่งเจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ ฯลฯ ออกตามกลุ่มระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยในกรุงเทพ พบว่าแต่ละกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.00) ทั้งนี้คนต่างจังหวัดที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร มาแล้วไม่เกิน 2 ปี มีความรู้สึกรุนแรงต่อการบริการมากกว่า คือ มีเจตติระดับ "พอใจมาก" และ "ไม่พอใจมาก" สูงกว่ากลุ่มอื่น ขณะที่ภาพพบว่าคนต่างจังหวัดที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีแนวโน้มจะพอใจการบริการต่างๆ น้อยลงเมื่อมีระยะเวลาการอยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร นานขึ้น

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น

ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ	เจตคติต่อบริการต่างๆ					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 2 ปี	4 9.1%		4 9.1%	21 47.7%	15 34.1%	44 100.0%
2-4 ปี		6 2.1%	81 28.5%	146 51.4%	51 18.0%	284 100.0%
5-7 ปี		1 5.9%	4 23.5%	8 47.1%	4 23.5%	17 100.0%
8-10 ปี			13 31.7%	20 48.8%	8 19.5%	41 100.0%
เกินกว่า 10 ปี		3 4.7%	17 26.6%	36 56.3%	8 12.5%	64 100.0%
รวม	4 .9%	10 2.2%	119 26.4%	231 51.3%	86 19.1%	450 100.0%

11 cell (44.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.15.

$$\chi^2 = 55.077$$

$$df = 16$$

$$\text{Asymp.} = 0.000$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.000$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.330$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.6 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพของคนต่างจังหวัด กับ เจตคติต่อการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ

ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพ กับ เจตคติต่อการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.01) กล่าวคือ คนต่างจังหวัดที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมาแล้วเป็นเวลานานมีแนวโน้มจะพอใจต่อการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่น้อยลง โดยเจตคติระดับ "พอใจมาก" มีจำนวนสูงสุดในกลุ่มผู้อาศัยในกรุงเทพมหานคร ไม่เกิน 2 ปี ขณะที่เจตคติระดับ "พอใจ" "เฉยๆ" และ "ไม่พอใจ" มีคะแนนสูงสุดในกลุ่มคนต่างจังหวัดที่อาศัยในกรุงเทพมาแล้ว 8 - 10 ปี, มากกว่า 10 ปี และ 8 -10 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับ เจตคติต่อการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ

ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ	เจตคติต่อการให้ความรู้					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 2 ปี		1 2.3%	4 9.1%	21 47.7%	18 40.9%	44 100.0%
2 - 4 ปี		3 1.1%	48 16.9%	149 52.5%	84 29.6%	284 100.0%
5 - 7 ปี	1 5.9%		2 11.8%	9 52.9%	5 29.4%	17 100.0%
8 - 10 ปี		1 2.4%	8 19.5%	23 56.1%	9 22.0%	41 100.0%
เกินกว่า 10 ปี		1 1.6%	18 28.1%	35 54.7%	10 15.6%	64 100.0%
รวม	1 .2%	6 1.3%	80 17.8%	237 52.7%	126 28.0%	450 100.0%

12 cell (48.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.04.

$$\chi^2 = 40.080 \quad df = 16$$

$$\text{Asymp.} = 0.001 \quad \text{Monte Carlo Sig} = 0.01 \quad \text{Contingency Coefficient} = 0.286$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.7 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพของคนต่างจังหวัด กับ เจตคติต่อการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเข้าเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่าง ๆ

ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.014) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวต่างจังหวัดที่อาศัยในกรุงเทพนานกว่า มีแนวโน้มจะพอใจการโฆษณาและแนะนำเส้นทางน้อยลง แต่ไม่เด่นชัด ทั้งนี้เจตคติต่อระดับ "พอใจมาก" มีคะแนนสูงสุดอยู่ที่ผู้อาศัยอยู่ในกรุงเทพมาแล้วไม่เกิน 2 ปี (ร้อยละ 47.7) ส่วนเจตคติระดับ "พอใจ" "เฉยๆ" และ "ไม่พอใจ" มีความถี่สูงสุดอยู่ในผู้อาศัยอยู่ในกรุงเทพกว่า 10 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 70.3) 2-4 ปี (ร้อยละ 18.0) และ 5-7 ปี (ร้อยละ 5.9) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทาง

ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ	เจตคติต่อการโฆษณา แนะนำที่ตั้งและเส้นทาง					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 2 ปี			5 11.4%	18 40.9%	21 47.7%	44 100.0%
2-4 ปี		2 7%	51 18.0%	145 51.1%	86 30.3%	284 100.0%
5-7 ปี		1 5.9%	2 11.8%	10 58.8%	4 23.5%	17 100.0%
8-10 ปี		1 2.4%	6 14.6%	24 58.5%	10 24.4%	41 100.0%
เกินกว่า 10 ปี		3 4.7%	6 9.4%	45 70.3%	10 15.6%	64 100.0%
รวม		7 1.6%	70 15.6%	242 53.8%	131 29.1%	450 100.0%

7 cell (35.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.26.

$$\chi^2 = 26.716 \quad df = 12$$

$$\text{Asymp.} = 0.008 \quad \text{Monte Carlo Sig} = 0.014 \quad \text{Contingency Coefficient} = 0.237$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.8 ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพของคนต่างจังหวัด ต่อ เจตคติต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.05) กล่าวคือ คนต่างจังหวัดที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพนานกว่า จะมีแนวโน้มพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยต่ำลงแต่ไม่เด่นชัด โดยเจตคติระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดอยู่ในคนต่างจังหวัดที่อาศัยในกรุงเทพมหานครมาแล้วไม่เกิน 2 ปี ส่วนเจตคติระดับ "พอใจ" "เฉยๆ" และ "ไม่พอใจ" มีคะแนนสูงสุดอยู่ในผู้ที่อาศัยในกรุงเทพมหานครแล้วกว่า 10 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 57.8) 5-7 ปี (ร้อยละ 29.4) และ 5-7 ปี (ร้อยละ 11.8) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับเจตคติต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของสถานที่ท่องเที่ยว

ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ	เจตคติต่อการรักษาความปลอดภัย					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 2 ปี		1 2.3%	2 4.5%	23 52.3%	18 40.9%	44 100.0%
2 – 4 ปี	1 .4%	6 2.1%	60 21.1%	139 48.9%	78 27.5%	284 100.0%
5 – 7 ปี		2 11.8%	5 29.4%	6 35.3%	4 23.5%	17 100.0%
8 – 10 ปี		2 4.9%	3 7.3%	30 73.2%	6 14.6%	41 100.0%
เกินกว่า 10 ปี		3 4.7%	14 21.9%	37 57.8%	10 15.6%	64 100.0%
รวม	1 .2%	14 3.1%	84 18.7%	235 52.2%	116 25.8%	450 100.0%

11 cell (44.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.04.

$$\chi^2 = 30.598 \quad df = 16$$

$$\text{Asymp.} = 0.015 \quad \text{Monte Carlo Sig} = 0.052 \quad \text{Contingency Coefficient} = 0.252$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.9 อายุนักท่องเที่ยว กับ เจตคติต่อการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อม และชีวิตความเป็นอยู่

กลุ่มอายุนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อม และชีวิตความเป็นอยู่อย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.019) กล่าวคือ ผู้ที่มีอายุมากมีแนวโน้มจะพอใจต่อการอนุรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อมและสภาพความเป็นอยู่น้อยกว่า เห็นได้จากเจตคติระดับ "พอใจมาก" "พอใจ" และ "เฉยๆ" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี 26 – 45 ปี และ 46 ปีขึ้นไปตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อม และชีวิตความเป็นอยู่

อายุ	เจตคติต่อการอนุรักษ์					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 25 ปี	1 .5%	14 7.1%	107 54.3%	75 38.1%	197 100.0%	
26- 45 ปี	2 1.0%	17 8.5%	135 67.2%	47 23.4%	201 100.0%	
46 ปีขึ้นไป	1 1.9%	8 15.4%	31 59.6%	12 23.1%	52 100.0%	
รวม	4 .9%	39 8.7%	273 60.7%	134 29.8%	450 100.0%	

4 cell (33.3%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.46.

$$\chi^2 = 15.057$$

$$df = 6$$

$$\text{Asymp.} = 0.020$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.019$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.180$$

4.2.6.10 อายุนักท่องเที่ยว กับ เจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุด แวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ

อายุนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ ที่นั่งพัก ฯลฯ อย่างมีนัยสำคัญ (sig. = 0.001) โดยผู้ที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มจะพอใจต่อการบริการต่างๆ มากกว่าผู้สูงอายุ ทั้งนี้กลุ่มผู้ที่มีอายุสูงตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป มีเจตคติในระดับ "ไม่พอใจ" และ "เฉยๆ" มากกว่ากลุ่มผู้ที่มีอายุน้อย ขณะที่กลุ่มผู้ที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีระดับเจตคติค่อนข้างหลากหลายตั้งแต่ "ไม่พอใจมาก" จนถึง "พอใจมาก" และมีเจตคติในระดับ "พอใจมาก" สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งหมด

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อการบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุด
แวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น

อายุ	เจตคติต่อบริการต่างๆ					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ไม่เกิน 25 ปี	4 2.0%	4 2.0%	43 21.8%	98 49.7%	48 24.4%	197 100.0%
26- 45 ปี		1 .5%	60 29.9%	107 53.2%	33 16.4%	201 100.0%
46 ปีขึ้นไป		5 9.6%	16 30.8%	26 50.0%	5 9.6%	52 100.0%
รวม	4 .9%	10 2.2%	119 26.4%	231 51.3%	86 19.1%	450 100.0%

6 cell (40.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.46.

$$\chi^2 = 29.806$$

$$df = 8$$

$$\text{Asymp.} = 0.000$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.001$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.249$$

4.2.6.11 อายุนักท่องเที่ยว กับ เจตคติต่อการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ

อายุนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติในการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ หรือป้ายแสดงความรู้ ฯลฯ อย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.017) โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากมีแนวโน้มจะพอใจต่อการให้ความรู้มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย ทั้งนี้พบว่าเจตคติต่อการให้ความรู้ในระดับ "เฉยๆ" ถึง "พอใจ" มีความถี่มากที่สุดในกลุ่มผู้ที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป ขณะที่เจตคติในระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มผู้ที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี

ตารางที่ 4.29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ

อายุ	เจตคติต่อการให้ความรู้					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ไม่เกิน 25 ปี		4 2.0%	28 14.2%	96 48.7%	69 35.0%	197 100.0%
26- 45 ปี	1 .5%	1 .5%	38 18.9%	109 54.2%	52 25.9%	201 100.0%
46 ปีขึ้นไป		1 1.9%	14 26.9%	32 61.5%	5 9.6%	52 100.0%
รวม	1 .2%	6 1.3%	80 17.8%	237 52.7%	126 28.0%	450 100.0%

6 cell (40.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.12.

$$\chi^2 = 18.668$$

$$df = 8$$

$$\text{Asymp.} = 0.017$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.017$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.200$$

4.2.6.12 อายุนักท่องเที่ยว กับ เจตคติต่อการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ

กลุ่มอายุนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และแนะนำเส้นทาง อย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.018) กล่าวคือ ผู้สูงอายุ (46 ปีขึ้นไป) มีแนวโน้มจะไม่พอใจต่อการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และแนะนำเส้นทางมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้พบว่าเจตคติระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปี (ร้อยละ 35.5) ขณะที่ระดับ "พอใจ" "เฉย" "ไม่พอใจ" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มผู้สูงอายุคือ 46 ปีขึ้นไปทั้งสิ้น (ร้อยละ 67.3 19.2 และ 3.8 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ

อายุ	เจตคติต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 25 ปี		2 1.0%	29 14.7%	96 48.7%	70 35.5%	197 100.0%
26- 45 ปี		3 1.5%	31 15.4%	111 55.2%	56 27.9%	201 100.0%
46 ปีขึ้นไป		2 3.8%	10 19.2%	35 67.3%	5 9.6%	52 100.0%
รวม		7 1.6%	70 15.6%	242 53.8%	131 29.1%	450 100.0%

3 cell (25.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.81.

$$\chi^2 = 15.140 \quad df = 6$$

Asymp. = 0.019 Monte Carlo Sig = 0.022 Contingency Coefficient = 0.180

4.2.6.13 อายุนักท่องเที่ยว กับ เจตคติต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลุ่มอายุนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการรักษาความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.004) โดย ผู้มีอายุน้อยมีแนวโน้มจะพอใจต่อการรักษาความปลอดภัยมากกว่าผู้สูงอายุ โดยเจตคติระดับ "พอใจมาก" "พอใจ" และ "เฉยๆ" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี (ร้อยละ 35.5) อายุ 26 – 45 ปี (ร้อยละ 60.7) และ 46 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 21.2) ตามลำดับ และกลุ่มผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีเจตคติต่อความปลอดภัยหลากหลายมากกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 4.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

อายุ	เจตคติต่อการรักษาความปลอดภัย					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 25 ปี	1 .5%	6 3.0%	38 19.3%	82 41.6%	70 35.5%	197 100.0%
26- 45 ปี		7 3.5%	35 17.4%	122 60.7%	37 18.4%	201 100.0%
46 ปีขึ้นไป		1 1.9%	11 21.2%	31 59.6%	9 17.3%	52 100.0%
รวม	1 .2%	14 3.1%	84 18.7%	235 52.2%	116 25.8%	450 100.0%

4cell (26.7) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.12.

$$\chi^2 = 22.495$$

$$df = 8$$

$$\text{Asymp.} = 0.004$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.004$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.218$$

4.2.6.14 อายุนักท่องเที่ยว กับ เจตคติต่อภาวะเบียดการเข้าอยู่ เข้าชม

อายุนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อภาวะเบียดการเข้าอยู่เข้าชมอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.004) กล่าวคือ ผู้มีอายุน้อยกว่ามีแนวโน้มจะพอใจหรือยอมรับต่อภาวะเบียดการเข้าอยู่เข้าชมมากกว่า โดยเจตคติระดับ "พอใจมาก" "พอใจ" และ "เฉยๆ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปี (ร้อยละ 30.5) อายุ 26 – 45 ปี (ร้อยละ 65.2) และ 46 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 26.9) ตามลำดับ และผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีเจตคติต่อภาวะเบียดการเข้าชมหลากหลายตั้งแต่ระดับ "ไม่พอใจมาก" ถึง "พอใจมาก" มากกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อภาวะเบียดการเข้าอยู่ เข้าชม

อายุ	เจตคติต่อภาวะเบียดการเข้าอยู่ เข้าชม					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ไม่เกิน 25 ปี	1 .5%	3 1.5%	31 15.7%	102 51.8%	60 30.5%	197 100.0%
26- 45 ปี		3 1.5%	39 19.4%	131 65.2%	28 13.9%	201 100.0%
46 ปีขึ้นไป			14 26.9%	32 61.5%	6 11.5%	52 100.0%
รวม	1 .2%	6 1.3%	84 18.7%	265 58.9%	94 20.9%	450 100.0%

6 cell (40.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.12.

$$\chi^2 = 23.504$$

$$df = 8$$

$$\text{Asymp.} = 0.003$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.004$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.223$$

4.2.6.15 อายุนักท่องเที่ยว กับ เจตคติต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่เข้าชม

อายุนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อค่าเข้าอยู่เข้าชมอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.032) กล่าวคือ ผู้มีอายุน้อยมีแนวโน้มจะยอมรับและพอใจต่ออัตราค่าเข้าอยู่เข้าชมมากกว่าผู้สูงอายุ โดยเจตคติระดับ "พอใจมาก" "พอใจ" และ "เฉยๆ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี (ร้อยละ 27.4) และ 46 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 61.5 และ 28.8) ตามลำดับ และผู้มีอายุน้อยมีแนวโน้มจะมีระดับเจตคติหลายหลายมากกว่าผู้สูงอายุมาก

ตารางที่ 4.33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่ เข้าชม

อายุ	เจตคติต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่ เข้าชม					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ไม่เกิน 25 ปี	1 .5%	4 2.0%	46 23.4%	92 46.7%	54 27.4%	197 100.0%
26- 45 ปี		3 1.5%	53 26.4%	115 57.2%	30 14.9%	201 100.0%
46 ปีขึ้นไป			15 28.8%	32 61.5%	5 9.6%	52 100.0%
รวม	1 .2%	7 1.6%	114 25.3%	239 53.1%	89 19.8%	450 100.0%

6 cell (40.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.12.

$$\chi^2 = 16.797$$

$$df = 8$$

$$\text{Asymp.} = 0.032$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.032$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.190$$

4:2.6.16 กลุ่มอายุนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับเจตคติต่อการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่และคนท้องถิ่น

กลุ่มอายุนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการต้อนรับอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.007) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มจะพอใจต่อการต้อนรับมากกว่านักท่องเที่ยวสูงอายุ และนักท่องเที่ยวอายุไม่เกิน 25 ปี มีเจตคติต่อการต้อนรับหลายหลายระดับ ตั้งแต่ "ไม่พอใจมาก" ถึง "พอใจมาก" มากกว่า ขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีระดับเจตคติกระจุกตัวอยู่ในชั้น "เฉยๆ" ถึง "พอใจมาก" เท่านั้น

ตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับเจตคติต่อการต้อนรับของเจ้าหน้าที่เจ้าของสถานที่และคนในท้องถิ่น

อายุ	เจตคติต่อการต้อนรับ					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ไม่เกิน 25 ปี	2 1.0%	1 .5%	31 15.7%	97 49.2%	66 33.5%	197 100.0%
26- 45 ปี		3 1.5%	43 21.4%	119 59.2%	36 17.9%	201 100.0%
46 ปีขึ้นไป			12 23.1%	34 65.4%	6 11.5%	52 100.0%
รวม	2 .4%	4 .9%	86 19.1%	250 55.6%	108 24.0%	450 100.0%

6 cell (40.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.23.

$$\chi^2 = 23.010$$

$$df = 8$$

$$\text{Asymp.} = 0.003$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.007$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.221$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.17 อายุนักท่องเที่ยว กับ เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ

เจตคติต่อความต่อเนื่องและการแนะนำไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ แบ่งตามกลุ่มอายุ นักท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($\text{sig} = 0.002$) แต่ความสัมพันธ์ไม่ชัดเจนนัก ทั้งนี้เจตคติเชิงลบคือระดับ "ไม่พอใจ" และ "ไม่พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มอายุ 26 – 45 ปี (ร้อยละ 9.0) และ 46 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 3.8) ตามลำดับ ขณะที่เจตคติระดับ "เฉยๆ" ถึง "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไปเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวมแล้วถือได้ว่าผู้มีอายุมากมีแนวโน้มจะพอใจต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยวฯ น้อยลง แต่ความสัมพันธ์ไม่ชัดเจนนัก

ตารางที่ 4.35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ

อายุ	เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ไม่เกิน 25 ปี	2 1.0%	3 1.5%	43 21.8%	94 47.7%	55 27.9%	197 100.0%
26- 45 ปี	5 2.5%	18 9.0%	28 13.9%	116 57.7%	34 16.9%	201 100.0%
46 ปีขึ้นไป	2 3.8%	2 3.8%	9 17.3%	31 59.6%	8 15.4%	52 100.0%
รวม	9 2.0%	23 5.1%	80 17.8%	241 53.6%	97 21.6%	450 100.0%

4 cell (26.7%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 1.04.

$$\chi^2 = 25.401$$

$$df = 8$$

$$\text{Asymp.} = 0.001$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.002$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.231$$

4.2.6.18 ระดับรายได้ กับ เจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม

ระดับรายได้ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อระเบียบการเข้าอยู่เข้าชมอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.002) ผู้มีรายได้สูงกว่ามีแนวโน้มจะพอใจต่อระเบียบการเข้าอยู่เข้าชมน้อยกว่าผู้มีรายได้ต่ำ แต่ไม่ชัดเจนนัก โดยเจตคติระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มผู้มีรายได้ไม่เกิน 5000 บาท และระดับพอใจ, เฉยๆ และไม่พอใจ มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มผู้มีรายได้ 30000 บาทขึ้นไป 10001-15000 บาท และ 25001-30000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ กับ เจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม

ระดับรายได้ (ต่อเดือน)	เจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ไม่เกิน 5,000 บาท	1 1.4%		12 17.4%	31 44.9%	25 36.2%	69 100.0%
5,001 – 10,000 บาท			16 14.4%	76 68.5%	19 17.1%	111 100.0%
10,001 – 15,000 บาท		1 1.7%	16 26.7%	36 60.0%	7 11.7%	60 100.0%
15,001 – 20,000 บาท			12 20.0%	42 70.0%	6 10.0%	60 100.0%
20,001 – 25,000 บาท			4 20.0%	12 60.0%	4 20.0%	20 100.0%
25,001 – 30,000 บาท		2 10.5%	5 26.3%	10 52.6%	2 10.5%	19 100.0%
มากกว่า 30,000 บาท			2 9.5%	15 71.4%	4 19.0%	21 100.0%
รวม	1 .3%	3 .8%	67 18.6%	222 61.7%	67 18.6%	360 100.0%

20 cell (57.1%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.05.

$$\chi^2 = 54.835$$

$$df = 24$$

$$\text{Asymp.} = 0.000$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.002$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.364$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.19 ระดับรายได้ กับ เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยวฯ แบ่งตามรายได้ระดับต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.003) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน ทั้งนี้พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 30000 บาทขึ้นไป มีเจตคติกระจุกตัวอยู่ที่ระดับเฉยๆ, พอใจ และ พอใจมาก อย่างชัดเจน ขณะที่กลุ่มรายได้อื่นๆ มีคะแนนเจตคติกระจายตัวมากกว่า และผู้มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท มีเจตคติระดับ “ไม่พอใจ” สูงกว่ากลุ่มอื่นทั้งหมด

ตารางที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ ต่อ เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่
ท่องเที่ยว และการแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

ระดับรายได้ (ต่อเดือน)	เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 5,000 บาท		1 1.4%	16 23.2%	33 47.8%	19 27.5%	69 100.0%
5,001 – 10,000 บาท		3 2.7%	17 15.3%	69 62.2%	22 19.8%	111 100.0%
10,001 – 15,000 บาท	3 5.0%	10 16.7%	9 15.0%	30 50.0%	8 13.3%	60 100.0%
15,001 – 20,000 บาท	2 3.3%	4 6.7%	6 10.0%	39 65.0%	9 15.0%	60 100.0%
20,001 – 25,000 บาท	1 5.0%	1 5.0%	3 15.0%	14 70.0%	1 5.0%	20 100.0%
25,001 – 30,000 บาท	1 5.3%		5 26.3%	6 31.6%	7 36.8%	19 100.0%
มากกว่า 30,000 บาท			3 14.3%	12 57.1%	6 28.6%	21 100.0%
รวม	7 1.9%	19 5.3%	59 16.4%	203 56.4%	72 20.0%	360 100.0%

19 cell (54.3%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.37.

$$\chi^2 = 49.894 \quad df = 24$$

Asymp. = 0.001 Monte Carlo Sig = 0.003 Contingency Coefficient = 0.349

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.20 ระดับการศึกษา กับ เจตคติต่อการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อม และชีวิตความเป็นอยู่

เจตคติต่อการอนุรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อม ของนักท่องเที่ยวแยกตามระดับ การศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (0.036) แต่ความสัมพันธ์ไม่ชัดเจนนัก อย่างไรก็ตามพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาระดับ ปวส., อนุปริญญาขึ้นไป มีการกระจายตัวของ ระดับเจตคติสูงกว่า คือมีเจตคติตั้งแต่ระดับ "ไม่พอใจมาก" จนถึง "พอใจมาก" ขณะที่ผู้มีการศึกษาในระดับมัธยมต้น, ปวช ลงไป มีระดับเจตคติรวมตัวอยู่ในระดับ "เฉยๆ" ถึง "พอใจมาก" มากกว่าอย่างชัดเจน

ตารางที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ต่อ เจตคติต่อการอนุรักษ์ และรักษา สภาพแวดล้อมหรือสภาพความเป็นอยู่

ระดับการศึกษา สูงสุด	เจตคติต่อการอนุรักษ์					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ตั้งแต่ประถมลงมา			1 6.3%	12 75.0%	3 18.8%	16 100.0%
มัธยมต้น			1 2.4%	23 56.1%	17 41.5%	41 100.0%
มัธยมปลาย, ปวช			6 7.1%	41 48.2%	38 44.7%	85 100.0%
ปวส, อนุปริญญา		1 2.2%	6 13.0%	25 54.3%	14 30.4%	46 100.0%
ปริญญาตรี		2 .9%	24 10.8%	148 66.4%	49 22.0%	223 100.0%
สูงกว่าปริญญาตรี		1 2.6%	1 2.6%	24 61.5%	13 33.3%	39 100.0%
รวม		4 .9%	39 8.7%	273 60.7%	134 29.8%	450 100.0%

11 cell (45.8%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.14.

$$\chi^2 = 27.364 \quad df = 15$$

$$\text{Asymp.} = 0.026 \quad \text{Monte Carlo Sig} = 0.036 \quad \text{Contingency Coefficient} = 0.239$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.21 ระดับการศึกษา กับ เจตคติต่อการบริการ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของระลึก ฯลฯ

ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการบริการ เช่น ห้องน้ำ ที่พัก ฯลฯ อย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.002) โดยผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่ามีแนวโน้มจะไม่พอใจต่อการบริการมากกว่า กล่าวคือ เจตคติในระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมต้น (43.9%) และรองลงมาในมัธยมปลายหรือ ปวช. (24.7%) ขณะที่เจตคติในระดับ "พอใจ" มีความถี่ในทุกระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน และเจตคติระดับ "เฉยๆ" มีความถี่สูงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มการศึกษาระดับ ปวส.หรืออนุปริญญาขึ้นไป อย่างชัดเจน

ตารางที่ 4.39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ต่อ เจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น

ระดับการศึกษา สูงสุด	เจตคติต่อบริการต่างๆ					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ตั้งแต่ประถมลงมา		1 6.3%	3 18.8%	9 56.3%	3 18.8%	16 100.0%
มัธยมต้น	1 2.4%	1 2.4%	2 4.9%	19 46.3%	18 43.9%	41 100.0%
มัธยมปลาย, ปวช	3 3.5%	1 1.2%	14 16.5%	46 54.1%	21 24.7%	85 100.0%
ปวส, อนุปริญญา		1 2.2%	14 30.4%	21 45.7%	10 21.7%	46 100.0%
ปริญญาตรี		6 2.7%	74 33.2%	116 52.0%	27 12.1%	223 100.0%
สูงกว่าปริญญาตรี			12 30.8%	20 51.3%	7 17.9%	39 100.0%
รวม	4 .9%	10 2.2%	119 26.4%	231 51.3%	86 19.1%	450 100.0%

14 cell (46.7%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.14.

$$\chi^2 = 49.696 \quad df = 20$$

Asymp. = 0.000 Monte Carlo Sig = 0.002 Contingency Coefficient = 0.315

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.22 ระดับการศึกษา กับ เจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม

เจตคติต่อระเบียบการเข้าชมแยกตามระดับการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญ (sig = 0.043) และมีแนวโน้มที่ผู้มีการศึกษาสูงจะไม่พอใจต่อระเบียบการเข้าอยู่เข้าชมมากกว่าผู้มีการศึกษาน้อย แต่ไม่ชัดเจนนัก ทั้งนี้ เจตคติที่ระดับ "พอใจมาก" มีความถี่กระจุกตัวอยู่ในผู้มีการศึกษาระดับมัธยมต้น และมัธยมปลายหรือ ปวช. เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 39.0 และร้อยละ 32.9 ตามลำดับ) ขณะที่เจตคติระดับ "พอใจ" มีความถี่ใกล้เคียงกันทุกกลุ่ม แต่มากที่สุดในระดับประถมศึกษาลงไป (ร้อยละ 75.0) และเจตคติระดับ "เฉยๆ" มีความถี่กระจุกตัวกันมากในการศึกษาระดับปวส., อนุปริญญาขึ้นไป และเจตคติระดับ "ไม่พอใจ" และ "ไม่พอใจมาก" มีเฉพาะการศึกษาระดับมัธยมปลายหรือ ปวช. และปริญญาตรีเท่านั้น

ตารางที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ต่อ เจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม

ระดับการศึกษา	เจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ตั้งแต่ประถมลงมา			2 12.5%	12 75.0%	2 12.5%	16 100.0%
มัธยมต้น			5 12.2%	20 48.8%	16 39.0%	41 100.0%
มัธยมปลาย, ปวช	1 1.2%	3 3.5%	9 10.6%	44 51.8%	28 32.9%	85 100.0%
ปวส, อนุปริญญา			12 26.1%	27 58.7%	7 15.2%	46 100.0%
ปริญญาตรี		3 1.3%	48 21.5%	140 62.8%	32 14.3%	223 100.0%
สูงกว่าปริญญาตรี			8 20.5%	22 56.4%	9 23.1%	39 100.0%
รวม	1 .2%	6 1.3%	84 18.7%	265 58.9%	94 20.9%	450 100.0%

14 cell (46.7 %) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.04.

$$\chi^2 = 36.915 \quad df = 20$$

Asymp. = 0.012 Monte Carlo Sig = 0.043 Contingency Coefficient = 0.275

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.23 ระดับการศึกษา กับ เจตคติต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่เข้าชม

เจตคติต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่เข้าชมในแต่ละระดับการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.045) แต่แนวโน้มความสัมพันธ์ไม่ชัดเจน โดยภาพรวมพบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลายหรือ ปวช.ลงมา มีเจตคติต่อค่าเข้าชมกระจุกตัวกันมากในระดับ "พอใจ" ถึง "พอใจมาก" ขณะที่ระดับการศึกษามัธยมต้นถึงปริญญาตรี มีเจตคติกระจุกตัวมากในระดับ "เฉยๆ" ถึง "พอใจ" และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มีเจตคติส่วนใหญ่อยู่ในระดับ "พอใจ" ถึง "พอใจมาก" เช่นเดียวกับระดับมัธยมปลายหรือ ปวช.ลงมา

ตารางที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ต่อ เจตคติต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่เข้าชม

ระดับการศึกษา สูงสุด	เจตคติต่อค่าใช้จ่ายการเข้าอยู่ เข้าชม					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ตั้งแต่ประถมลงมา			2 12.5%	12 75.0%	2 12.5%	16 100.0%
มัธยมต้น	1 2.4%	2 4.9%	5 12.2%	22 53.7%	11 26.8%	41 100.0%
มัธยมปลาย, ปวช		2 2.4%	21 24.7%	36 42.4%	26 30.6%	85 100.0%
ปวส, อนุปริญญา		1 2.2%	12 26.1%	26 56.5%	7 15.2%	46 100.0%
ปริญญาตรี		1 .4%	68 30.5%	120 53.8%	34 15.2%	223 100.0%
สูงกว่าปริญญาตรี		1 2.6%	6 15.4%	23 59.0%	9 23.1%	39 100.0%
รวม	1 .2%	7 1.6%	114 25.3%	239 53.1%	89 19.8%	450 100.0%

14 cell (46.7%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.04.

$$\chi^2 = 36.498$$

$$df = 20$$

$$\text{Asymp.} = 0.013$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.045$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.274$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.24 อาชีพ กับ เจตคติต่อจุดเด่น และความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว

เจตคติต่อจุดเด่นและความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.003) กล่าวคือ เจตคติในระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา (ร้อยละ 50.3) เจตคติในระดับ "พอใจ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 77.3) รองลงมาคือกลุ่มพ่อบ้านแม่บ้าน (ร้อยละ 75.0) และเจตคติในระดับ "เฉยๆ" มีค่าความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มผู้ใช้แรงงานหรือกรรมกร (ร้อยละ 50.0) รองลงมาคือกลุ่มผู้ว่างงาน (ร้อยละ 25.0)

ตารางที่ 4.42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ต่อ เจตคติต่อจุดเด่น ความน่าสนใจ น่าดึงดูดของสถานที่ท่องเที่ยว

อาชีพ	เจตคติต่อจุดเด่น ความน่าสนใจของสถานที่					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
พ่อบ้านแม่บ้าน				9 75.0%	3 25.0%	12 100.0%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ				17 77.3%	5 22.7%	22 100.0%
พนักงาน, ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน			6 5.7%	61 57.5%	39 36.8%	106 100.0%
ข้าราชการ, พนักงาน ของรัฐ			1 1.6%	34 54.0%	28 44.4%	63 100.0%
ค้าขาย, ทำกิจการ ส่วนตัว			6 7.7%	37 47.4%	35 44.9%	78 100.0%
นักเรียน, นักศึกษา			5 3.1%	75 46.6%	81 50.3%	161 100.0%
รับจ้างแรงงาน, กรรมกร			2 50.0%	2 50.0%		4 100.0%
ว่างงาน			1 25.0%	1 25.0%	2 50.0%	4 100.0%
รวม			21 4.7%	236 52.4%	193 42.9%	450 100.0%

11 cell (45.8%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.19.

$$\chi^2 = 40.768$$

$$df = 14$$

$$\text{Asymp.} = 0.000$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.003$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.288$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.25 อาชีพ กับ เจตคติต่อการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่

เจตคติต่อการอนุรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อมในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.023) กล่าวคือ เจตคติในระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา (ร้อยละ 40.4) เจตคติในระดับ "พอใจ" มีความถี่สูงสุดเท่ากันในกลุ่มคนว่างงาน และพ่อบ้านแม่บ้าน (ร้อยละ 75.0) เจตคติในระดับ "เฉยๆ" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มผู้ใช้แรงงานหรือกรรมกร (ร้อยละ 50.0) และเจตคติในระดับ "ไม่พอใจ" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มข้าราชการและพนักงานราชการ (ร้อยละ 4.8)

ตารางที่ 4.43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ต่อ เจตคติต่อการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อม และความเป็นอยู่

อาชีพ	เจตคติต่อการอนุรักษ์					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
พ่อบ้านแม่บ้าน				9 75.0%	3 25.0%	12 100.0%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ			5 22.7%	14 63.6%	3 13.6%	22 100.0%
พนักงาน, ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน			11 10.4%	69 65.1%	26 24.5%	106 100.0%
ข้าราชการ, พนักงานของรัฐ		3 4.8%	4 6.3%	35 55.6%	21 33.3%	63 100.0%
ค้าขาย, ทำกิจการส่วนตัว		1 1.3%	6 7.7%	55 70.5%	16 20.5%	78 100.0%
นักเรียน, นักศึกษา			10 6.2%	86 53.4%	65 40.4%	161 100.0%
รับจ้างแรงงาน, กรรมกร			2 50.0%	2 50.0%		4 100.0%
ว่างงาน			1 25.0%	3 75.0%		4 100.0%
รวม		4 .9%	39 8.7%	273 60.7%	134 29.8%	450 100.0%

17 cell (48.51%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.04.

$$\chi^2 = 48.512 \quad df = 21$$

Asymp. = 0.001

Monte Carlo Sig = 0.023

Contingency Coefficient = 0.312

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.26 อาชีพ กับ เจตคติต่อภาวะระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม

เจตคติต่อระเบียบการเข้าอยู่เข้าชมในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.038) กล่าวคือ เจตคติในระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา (ร้อยละ 34.8) เจตคติในระดับ "พอใจ" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มกรรมกรผู้ใช้แรงงาน และกลุ่มพ่อบ้านแม่บ้านเท่ากันทั้งสองกลุ่ม (ร้อยละ 75.0) เจตคติในระดับ "เฉยๆ" มีค่าความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มคนว่างงาน (ร้อยละ 50.0) และเจตคติในระดับ "ไม่พอใจ" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มข้าราชการและพนักงานราชการ (ร้อยละ 3.2)

ตารางที่ 4.44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ต่อ เจตคติต่อภาวะระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม

อาชีพ	เจตคติต่อภาวะระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
พ่อบ้านแม่บ้าน			2 16.7%	9 75.0%	1 8.3%	12 100.0%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ			10 45.5%	8 36.4%	4 18.2%	22 100.0%
พนักงาน, ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน			14 13.2%	75 70.8%	17 16.0%	106 100.0%
ข้าราชการ, พนักงานของรัฐ		2 3.2%	12 19.0%	42 66.7%	7 11.1%	63 100.0%
ค้าขาย, ทำกิจการส่วนตัว		1 1.3%	20 25.6%	48 61.5%	9 11.5%	78 100.0%
นักเรียน, นักศึกษา	1 .6%	3 1.9%	23 14.3%	78 48.4%	56 34.8%	161 100.0%
รับจ้างแรงงาน, กรรมกร			1 25.0%	3 75.0%		4 100.0%
ว่างงาน			2 50.0%	2 50.0%		4 100.0%
รวม	1 .2%	6 1.3%	84 18.7%	265 58.9%	94 20.9%	450 100.0%

26 cell (65.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.01.

$$\chi^2 = 55.553$$

$$df = 28$$

$$\text{Asymp.} = 0.001$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.038$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.331$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.27 อาชีพ กับ เจตคติต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่เข้าชม

เจตคติต่อค่าเข้าอยู่เข้าชมในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.037) กล่าวคือ เจตคติในระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา (ร้อยละ 30.4) เจตคติในระดับ "พอใจ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน, กรรมกร (ร้อยละ 100.0) เจตคติในระดับ "เฉยๆ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มผู้ว่างงาน (ร้อยละ 75.0) และเจตคติในระดับ "ไม่พอใจ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มข้าราชการและพนักงานราชการ (ร้อยละ 6.3)

ตารางที่ 4.45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ต่อ เจตคติต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่ เข้าชม

อาชีพ	เจตคติต่อค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่ เข้าชม					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
พ่อบ้านแม่บ้าน			3 25.0%	9 75.0%		12 100.0%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ			11 50.0%	7 31.8%	4 18.2%	22 100.0%
พนักงาน, ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน			22 20.8%	63 59.4%	21 19.8%	106 100.0%
ข้าราชการ, พนักงานของรัฐ		4 6.3%	20 31.7%	34 54.0%	5 7.9%	63 100.0%
ค้าขาย, ทำกิจการส่วนตัว			20 25.6%	48 61.5%	10 12.8%	78 100.0%
นักเรียน, นักศึกษา	1 .6%	3 1.9%	35 21.7%	73 45.3%	49 30.4%	161 100.0%
รับจ้างแรงงาน, กรรมกร				4 100.0%		4 100.0%
ว่างงาน			3 75.0%	1 25.0%		4 100.0%
รวม	1 .2%	7 1.6%	114 25.3%	239 53.1%	89 19.8%	450 100.0%

25 cell (62.5%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.01.

$$\chi^2 = 56.127$$

$$df = 28$$

$$\text{Asymp.} = 0.001$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.037$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.333$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.28 อาชีพ กับ เจตคติต่อการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น

เจตคติต่อการต้อนรับในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($\text{sig} = 0.041$) กล่าวคือ เจตคติในระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา (ร้อยละ 37.9) เจตคติในระดับ "พอใจ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานและกรรมกร (ร้อยละ 75.0) เจตคติในระดับ "เฉยๆ" มีค่าความถี่สูงสุดในกลุ่มผู้ว่างงาน (ร้อยละ 75.0) และเจตคติในระดับ "ไม่พอใจ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มข้าราชการและพนักงานราชการ (ร้อยละ 3.2)

ตารางที่ 4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ต่อ เจตคติต่อการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น

อาชีพ	เจตคติต่อการต้อนรับ					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
พ่อบ้านแม่บ้าน			4 33.3%	8 66.7%		12 100.0%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ			8 36.4%	10 45.5%	4 18.2%	22 100.0%
พนักงาน, ลูกจ้างหน่วยงาน เอกชน	2 1.9%		20 18.9%	64 60.4%	20 18.9%	106 100.0%
ข้าราชการ, พนักงานของรัฐ		2 3.2%	6 9.5%	43 68.3%	12 19.0%	63 100.0%
ค้าขาย, ทำกิจการส่วนตัว		1 1.3%	21 26.9%	46 59.0%	10 12.8%	78 100.0%
นักเรียน, นักศึกษา		1 .6%	24 14.9%	75 46.6%	61 37.9%	161 100.0%
รับจ้างแรงงาน, กรรมกร				3 75.0%	1 25.0%	4 100.0%
ว่างงาน			3 75.0%	1 25.0%		4 100.0%
รวม	2 .4%	4 .9%	86 19.1%	250 55.6%	108 24.0%	450 100.0%

25 cell (62.5 %) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.02.

$$\chi^2 = 60.130$$

$$df = 28$$

$$\text{Asymp.} = 0.000$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.041$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.343$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6.29 อาชีพ กับ เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละกลุ่มอาชีพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (sig = 0.01) กล่าวคือ เจตคติในระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา (31.7%) เจตคติในระดับ "พอใจ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานและกรรมกร (ร้อยละ 100.0) เจตคติในระดับ "เฉยๆ" มีค่าความถี่สูงสุดในกลุ่มผู้ว่างงาน (ร้อยละ 50.0) เจตคติในระดับ "ไม่พอใจ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มผู้ประกอบการค้าขายหรือทำกิจการส่วนตัว (ร้อยละ 9.0) และเจตคติในระดับ "ไม่พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มพ่อบ้านแม่บ้าน (ร้อยละ 8.3)

ตารางที่ 4.47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ ต่อ เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

อาชีพ	เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
พ่อบ้านแม่บ้าน	1 8.3%	1 8.3%	1 8.3%	8 66.7%	1 8.3%	12 100.0%
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		1 4.5%	4 18.2%	14 63.6%	3 13.6%	22 100.0%
พนักงาน, ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	2 1.9%	6 5.7%	20 18.9%	55 51.9%	23 21.7%	106 100.0%
ข้าราชการ, พนักงานของ รัฐ	4 6.3%	5 7.9%	4 6.3%	38 60.3%	12 19.0%	63 100.0%
ค้าขาย, ทำกิจการส่วนตัว	1 1.3%	7 9.0%	12 15.4%	51 65.4%	7 9.0%	78 100.0%
นักเรียน, นักศึกษา	1 .6%	3 1.9%	37 23.0%	69 42.9%	51 31.7%	161 100.0%
รับจ้างแรงงาน, กรรมกร				4 100.0%		4 100.0%
ว่างงาน			2 50.0%	2 50.0%		4 100.0%
รวม	9 2.0%	23 5.1%	80 17.8%	241 53.6%	97 21.6%	450 100.0%

24 cell (60.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.08.

$$\chi^2 = 54.468$$

$$df = 28$$

$$\text{Asymp.} = 0.002$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.010$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.329$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและประสบการณ์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับเจตคติต่อการดำเนินงานท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการดำเนินงานท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีดังต่อไปนี้

1. กลุ่มการเดินทางท่องเที่ยว
 - สัมพันธ์กับ เจตคติต่อการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่ เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยัง สถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ
2. การเคยรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน
 - สัมพันธ์กับ เจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่ เข้าชม
3. การเคยท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน
 - สัมพันธ์กับ เจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ

4.2.7.1 กลุ่มการเดินทางท่องเที่ยว กับ เจตคติต่ออนุรักษ์ รักษา

สภาพแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่

รูปแบบของการเดินทางท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่ (sig. = 0.035) กล่าวคือ โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวยังแหล่งต่างๆ มีทัศนคติด้านการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่ อยู่ในระดับ "พอใจ" ถึง "พอใจมาก" โดยเจตคติระดับ "พอใจมาก" มีความถี่สูงสุดในนักท่องเที่ยวที่มาทัศนศึกษากับสถานศึกษา (ร้อยละ 44.1) เจตคติในระดับ "พอใจ" มีความถี่ทุกกลุ่มท่องเที่ยวใกล้เคียงกันแต่มีความถี่สูงสุดในกลุ่มที่มาครอบครัว (ร้อยละ 65.2) และเจตคติในระดับ "เฉยๆ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวคนเดียวเป็นการส่วนตัว (ร้อยละ 15.0) ส่วนเจตคติในระดับ "ไม่พอใจ" ถึง "ไม่พอใจมาก" มีความถี่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ตารางที่ 4.48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเดินทางท่องเที่ยว กับเจตคติต่อการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อมและชีวิตความเป็นอยู่

กลุ่มการเดินทาง ท่องเที่ยว	เจตคติต่อการอนุรักษ์					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
มากับเพื่อน			18 9.3%	115 59.6%	60 31.1%	193 100.0%
มากับทัวร์				10 58.8%	7 41.2%	17 100.0%
มากับครอบครัว		2 1.5%	16 12.1%	86 65.2%	28 21.2%	132 100.0%
มาคนเดียวเป็นการ ส่วนตัว			3 15.0%	13 65.0%	4 20.0%	20 100.0%
มาทัศนศึกษากับ สถานศึกษา			2 2.9%	36 52.9%	30 44.1%	68 100.0%
มาทัศนศึกษากับ สถานที่ทำงาน		1 5.0%		13 65.0%	6 30.0%	20 100.0%
รวม		3 .7%	39 8.7%	273 60.7%	135 30.0%	450 100.0%

9 cell (37.5 %) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.11.

$$\chi^2 = 28.308$$

$$df = 15$$

$$\text{Asymp.} = 0.02$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.034$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.243$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.7.2 กลุ่มการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับ เจตคติต่อภาวะเปรียบเทียบการเข้าอยู่ เข้าชม

รูปแบบของการเดินทางท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการดำเนินการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านภาวะเปรียบเทียบการเข้าอยู่/เข้าชมอย่างมีนัยสำคัญ (sig. = 0.001) โดยภาพรวมพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเจตคติต่อภาวะเปรียบเทียบการเข้าอยู่เข้าชมค่อนข้างดี ทั้งนี้นักท่องเที่ยวที่มากับบริษัททัวร์มีเจตคติหลากหลายกว่าทุกกลุ่มคือมีเจตคติระดับ "พอใจมาก" เป็นจำนวนมาก และเจตคติระดับ "เฉยๆ" ถึง "ไม่พอใจมาก" เป็นจำนวนมากที่สุด ในเจตคติระดับ "พอใจมาก" พบมีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาทัศนศึกษากับสถานศึกษา (ร้อยละ 39.7) เจตคติระดับ "พอใจ" มีความถี่สูงสุดอยู่ในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาคนเดียวเป็นการส่วนตัว (ร้อยละ 75.0) และเจตคติระดับ "เฉยๆ" มีความถี่สูงสุดในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาบริษัททัวร์ และนักท่องเที่ยวที่มาครอบครัว (ร้อยละ 23.5 เท่ากัน)

ตารางที่ 4.49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับเจตคติต่อภาวะเปรียบเทียบการเข้าอยู่เข้าชม

กลุ่มการเดินทาง ท่องเที่ยว	เจตคติต่อภาวะเปรียบเทียบการเข้าอยู่ เข้าชม					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
มากับเพื่อน		2 1.0%	38 19.7%	116 60.1%	37 19.2%	193 100.0%
มากับทัวร์	1 5.9%	1 5.9%	4 23.5%	6 35.3%	5 29.4%	17 100.0%
มากับครอบครัว		2 1.5%	31 23.5%	82 62.1%	17 12.9%	132 100.0%
มาคนเดียวเป็นการ ส่วนตัว			2 10.0%	15 75.0%	3 15.0%	20 100.0%
มาทัศนศึกษากับ สถานศึกษา		1 1.5%	7 10.3%	33 48.5%	27 39.7%	68 100.0%
มาทัศนศึกษากับ สถานที่ทำงาน			2 10.0%	13 65.0%	5 25.0%	20 100.0%
รวม	1 .2%	6 1.3%	84 18.7%	265 58.9%	94 20.9%	450 100.0%

18 cells (60.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .04.

$$\chi^2 = 56.016$$

$$df = 20$$

$$\text{Asymp.} = 0.000$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.001$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.333$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.7.3 การรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน กับ เจตคติต่อ กฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม

การรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อนสัมพันธ์กับเจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชมอย่างมีนัยสำคัญ (sig. = 0.002) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่รู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อนมีเจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่/เข้าชมอยู่ในระดับ "พอใจ" และ "พอใจมาก" เป็นจำนวนมาก ขณะที่ผู้ไม่เคยรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อนมีเจตคติส่วนใหญ่อยู่ในระดับ "เฉยๆ" ถึง "ไม่พอใจมาก" เป็นหลัก

ตารางที่ 4.50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน กับ เจตคติต่อ
กฎระเบียบการเข้าอยู่/เข้าชม

การรู้จักการ ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์มาก่อน	เจตคติต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่/เข้าชม					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
รู้จักมาก่อน		5 1.2%	68 16.7%	246 60.4%	88 21.6%	407 100.0%
ไม่รู้จักมาก่อน	1 2.3%	1 2.3%	16 37.2%	19 44.2%	6 14.0%	43 100.0%
รวม	1 .2%	6 1.3%	84 18.7%	265 58.9%	94 20.9%	450 100.0%

3 cell (30.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.10.

$$\chi^2 = 21.413$$

$$df = 4$$

$$\text{Asymp.} = 0.000$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.002 \quad \text{Contingency Coefficient} = 0.213$$

4.2.7.4 การมีประสบการณ์เคยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน กับ เจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ

การมีประสบการณ์เคยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อบริการต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญ (sig. = 0.012) โดยผู้ที่เคยมีประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อนมีแนวโน้มจะมีเจตคติต่อบริการต่างๆ ดีกว่า คือมีเจตคติระดับ "พอใจ" และ "พอใจมาก" สูงกว่า ขณะที่ผู้ที่ไม่เคยท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อนมีเจตคติเชิงลบมากกว่า คือมีเจตคติในระดับ "เฉยๆ" ถึง "ไม่พอใจมาก" สูงกว่า

ตารางที่ 4.51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเคยมีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน กับ เจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ ที่พักเหนื่อย ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น

ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน	เจตคติต่อบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร เป็นต้น					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
เคยมาก่อน			34 23.4%	74 51.0%	37 25.5%	145 100.0%
ไม่เคยเลย	4 1.3%	11 3.6%	85 27.9%	156 51.1%	49 16.1%	305 100.0%
รวม	4 .9%	11 2.4%	119 26.4%	230 51.1%	86 19.1%	450 100.0%

3 cell (30.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 1.29.

$$\chi^2 = 12.452 \quad df = 4$$

Asymp. = 0.014 Monte Carlo Sig = 0.012 Contingency Coefficient = 0.164

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ และจิตสำนึกหรือความตระหนัก ในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อเจตคติต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ และจิตสำนึกหรือความ
ตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กับเจตคติต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
พบว่ามีความสัมพันธ์กันดังต่อไปนี้

1. ความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
สัมพันธ์กับ เจตคติต่อความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว
เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำต่อไป
ยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ
2. จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
สัมพันธ์กับ เจตคติต่อความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว

4.2.8.1 ความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กับ เจตคติต่อความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว

ระดับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญ (sig. = 0.019) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับความรู้ความเข้าใจสูงมีแนวโน้มจะไม่พอใจต่อความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวมากกว่า

ตารางที่ 4.52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต่อ เจตคติต่อความแออัด/หนาแน่นของนักท่องเที่ยว

คะแนนความรู้ความเข้าใจ	เจตคติต่อความแออัด/หนาแน่นของนักท่องเที่ยว					รวม
	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจมาก	
ไม่เกิน 5 คะแนน	1 3.3%	4 13.3%	9 30.0%	6 20.0%	10 33.3%	30 100.0%
6 คะแนน	1 2.9%	5 14.7%	9 26.5%	9 26.5%	10 29.4%	34 100.0%
7 คะแนน	3 3.3%	16 17.6%	29 31.9%	30 33.0%	13 14.3%	91 100.0%
8 คะแนน	4 2.4%	19 11.5%	63 38.2%	66 40.0%	13 7.9%	165 100.0%
9 คะแนน	4 4.9%	11 13.6%	32 39.5%	26 32.1%	8 9.9%	81 100.0%
10 คะแนนเต็ม	2 4.1%	13 26.5%	16 32.7%	13 26.5%	5 10.2%	49 100.0%
รวม	15 3.3%	68 15.1%	158 35.1%	150 33.3%	59 13.1%	450 100.0%

8 cell (26.7%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 1.00.

$$\chi^2 = 35.278$$

$$df = 20$$

$$\text{Asymp.} = 0.019$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.019$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.270$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.8.2 ความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กับ เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว หรือการแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

ระดับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีผลต่อเจตคติด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว หรือการแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ (sig. = 0.016) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับความรู้ความเข้าใจสูง มีแนวโน้มจะไม่พอใจต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยวมากกว่า

ตารางที่ 4.53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต่อ เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

ระดับคะแนน ความรู้ความเข้าใจ	เจตคติต่อความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
ไม่เกิน 5 คะแนน			5 16.7%	16 53.3%	9 30.0%	30 100.0%
6 คะแนน			7 20.6%	15 44.1%	12 35.3%	34 100.0%
7 คะแนน	2 2.2%	3 3.3%	16 17.6%	54 59.3%	16 17.6%	91 100.0%
8 คะแนน	3 1.8%	7 4.2%	23 13.9%	91 55.2%	41 24.8%	165 100.0%
9 คะแนน	1 1.2%	5 6.2%	19 23.5%	43 53.1%	13 16.0%	81 100.0%
10 คะแนนเต็ม	3 6.1%	8 16.3%	10 20.4%	22 44.9%	6 12.2%	49 100.0%
รวม	9 2.0%	23 5.1%	80 17.8%	241 53.6%	97 21.6%	450 100.0%

11 cell (36.7%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.60.

$$\chi^2 = 35.744 \quad df = 20$$

Asymp. = 0.016 Monte Carlo Sig = 0.016 Contingency Coefficient = 0.271

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.8.3 จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กับ เจตคติต่อความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว

จิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สัมพันธ์กับเจตคติต่อความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญ (sig. = 0.016) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับจิตสำนึกหรือความตระหนักสูง มีแนวโน้มจะพอใจต่อความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยวน้อยกว่า

ตารางที่ 4.54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับจิตสำนึกหรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต่อ เจตคติต่อความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว

ระดับคะแนน จิตสำนึก / ความ ตระหนัก	เจตคติต่อความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว					รวม
	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอใจ	เฉยๆ	พอใจ	พอใจ มาก	
1 คะแนน			3 33.3%	2 22.2%	4 44.4%	9 100.0%
2 คะแนน		3 14.3%	5 23.8%	7 33.3%	6 28.6%	21 100.0%
3 คะแนน		7 13.7%	14 27.5%	17 33.3%	13 25.5%	51 100.0%
4 คะแนน	7 3.9%	34 18.8%	58 32.0%	63 34.8%	19 10.5%	181 100.0%
5 คะแนน	8 4.3%	24 12.8%	78 41.5%	61 32.4%	17 9.0%	188 100.0%
รวม	15 3.3%	68 15.1%	158 35.1%	150 33.3%	59 13.1%	450 100.0%

9 cell (36.0%) have expected counted less than 5. The minimum expect count is 0.30.

$$\chi^2 = 31.697$$

$$df = 16$$

$$\text{Asymp.} = 0.011$$

$$\text{Monte Carlo Sig} = 0.016$$

$$\text{Contingency Coefficient} = 0.257$$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่องความรู้และเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.81 คะแนน จากคะแนนเต็มทั้งหมด 10 คะแนน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยังมีจิตสำนึกหรือความตระหนักเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีด้วยเช่นเดียวกัน กล่าวคือ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 จากคะแนนเต็มทั้งหมด 5 คะแนน

5.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่

- อายุ พบว่า นักท่องเที่ยวที่อายุมากมีแนวโน้มจะมีระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อย
- กลุ่มการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับบริษัททัวร์มีระดับความรู้ความเข้าใจในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ ขณะที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาส่วนตัวหรือมาคนเดียวมีระดับความรู้ความเข้าใจในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงสุด
- ความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยพบว่านักท่องเที่ยวที่มีความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงจะมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงตามไปด้วย

5.1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับจิตสำนึกหรือความตระหนักในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่

- ระดับรายได้ ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้สูง จะมีระดับจิตสำนึกหรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ต่ำ
- ระดับการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มว่าจะมีระดับจิตสำนึก หรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงตามไปด้วย

- รูปแบบของการเดินทางท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาส่วนตัวหรือมาคนเดียวจะมีระดับจิตสำนึก หรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงสุด และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับบริษัททัวร์จะมีระดับจิตสำนึกหรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งหมด

- ประสบการณ์ในการรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน พบว่า นักท่องเที่ยวที่เคยรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน จะมีจิตสำนึก หรือความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มากกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่เคยรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก่อน

- ความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงจะมีจิตสำนึกหรือความตระหนักด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สูงตามไปด้วย

5.1.4 ระดับเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาในระดับเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ "พอใจ" มากที่สุด รองลงมาคือระดับ "พอใจมาก" และมีเจตคติอยู่ในระดับ "ไม่พอใจมาก" น้อยที่สุด โดยจำแนกเป็นเจตคติด้านต่างๆ ได้ดังนี้

- ด้านจุดเด่น ความน่าสนใจ และน่าดึงดูดใจของสถานที่
- ด้านความสะดวก และเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว
- ด้านการอนุรักษ์ และการรักษาสภาพแวดล้อมหรือความเป็นอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยว
- ด้านบริการต่างๆ ในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น
- ด้านการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ ในสถานที่ท่องเที่ยว
- ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ
- ด้านการรักษาความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินในสถานที่ท่องเที่ยว
- ด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่ / เข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว
- ด้านค่าใช้จ่ายการเข้าอยู่ / เข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว
- ด้านการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่นท่องเที่ยว
- ด้านความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว
- ด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

เมื่อพิจารณาการดำเนินท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในแต่ละด้านแล้ว พบว่า ด้านที่นักท่องเที่ยวมีเจตคติอยู่ในเกณฑ์พอใจ (ระดับ "พอใจ" และ "พอใจมาก") มากที่สุด คือ จุดเด่น ความน่าสนใจ และน่าดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว

ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีเจตคติต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ในเกณฑ์ "ไม่พอใจ" มากที่สุด คือ ความแออัด หรือความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งเกิดขึ้นทั้ง 3 แหล่งประเภทท่องเที่ยว คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม และแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ

5.1.5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการดำเนินการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร มีดังต่อไปนี้

5.1.5.1 ชนิดของคนกรุงเทพมหานคร ชนิดของคนกรุงเทพมหานครในที่นี้จำแนกเป็นคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด และคนต่างจังหวัดที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จากการวิเคราะห์พบว่ามีความสัมพันธ์กับเจตคติด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ทั้งหมดเป็นไปในทำนองเดียวกันคือ คนต่างจังหวัดที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มจะพอใจต่อประเด็นทั้งสองมากกว่าคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด อย่างไรก็ตามพบว่าคนต่างจังหวัดมีเจตคติต่อความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยวรุนแรงกว่า กล่าวคือ มีผู้รู้สึกพอใจและไม่พอใจค่อนข้างสูง ขณะที่คนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิดรู้สึกเฉยๆ มากกว่า ส่วนประเด็นเรื่องการต้อนรับนั้นพบว่า คนต่างจังหวัดมีความเห็นต่อประเด็นดังกล่าวหลากหลายกว่าคนกรุงเทพมหานครโดยกำเนิด

5.1.5.2 ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ระยะเวลาที่คนต่างจังหวัดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับเจตคติด้านความสะดวกสบายของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิต ด้านการบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ด้านการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำเส้นทางเข้าถึง และ ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ความสัมพันธ์ทั้งหมดเป็นไปในทำนองเดียวกันกล่าวคือ คนต่างจังหวัดที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาแล้วเป็นเวลานานมีแนวโน้มจะพอใจต่อประเด็นดังกล่าวน้อยลง แต่พบว่าความสัมพันธ์ต่อเจตคติด้านการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อม ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีแนวโน้มไม่ชัดเจนนัก และพบว่ากลุ่มคนต่างจังหวัดที่อาศัยในกรุงเทพมหานครมาแล้วไม่เกิน 2 ปี มีความรู้สึกต่อการบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ หลากหลายกว่ากลุ่มอื่นๆ

5.1.5.3 อายุนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติด้านการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิต ด้านการบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ด้านการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำเส้นทางเข้าถึง ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม ด้านค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่เข้าชม ด้านการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น และด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

ความสัมพันธ์ดังกล่าว พบทุกประเด็นมีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน คือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มจะรู้สึกพอใจมากกว่า มีเพียงเจตคติด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำเส้นทางเข้าถึง และเจตคติด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ เท่านั้นที่มีแนวโน้มความสัมพันธ์ไม่ชัดเจน

5.1.5.4 ระดับรายได้นักท่องเที่ยว ระดับรายได้นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเจตคติด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม และเจตคติด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

นักท่องเที่ยวที่มีระดับรายได้ต่างกันมีเจตคติต่อประเด็นทั้งสองแตกต่างกันแต่แนวโน้มความสัมพันธ์ไม่ชัดเจนนัก อย่างไรก็ตาม สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างรายได้นักท่องเที่ยวกับเจตคติด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม ยังพออนุมานได้ว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงจะพอใจต่อกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชมน้อยกว่า

5.1.5.5 ระดับการศึกษา ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับเจตคติด้านการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิต ด้านการบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม และด้านค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่เข้าชม

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับเจตคติด้านการบริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ และด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม มีแนวโน้มไปในทางเดียวกันคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาต่ำมีแนวโน้มจะพอใจต่อประเด็นดังกล่าวมากกว่า แต่ไม่

ชัดเจนนัก ส่วนเจตคติด้านอื่นๆ ที่เหลือพบเพียงความแตกต่างในแต่ละระดับการศึกษาเท่านั้น ไม่พบแนวโน้มความสัมพันธ์ที่ชัดเจนแต่อย่างใด

5.1.5.6 อาชีพ อาชีพมีความสัมพันธ์กับเจตคติด้านจุดเด่น ความน่าสนใจ ความน่าดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิต ด้านกฎระเบียบการเข้าอยู่เข้าชม ด้านค่าใช้จ่ายในการเข้าอยู่เข้าชม ด้านการต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น และด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

แต่ละอาชีพมีระดับเจตคติต่อประเด็นต่างๆ ดังกล่าวแตกต่างกัน กลุ่มอาชีพที่มีความรู้สึกพอใจต่อทุกๆ ประเด็นมากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา และกลุ่มอาชีพที่ไม่พอใจต่อประเด็นต่างๆ มากที่สุดคือ กลุ่มข้าราชการและพนักงานของรัฐ ยกเว้นเจตคติด้านจุดเด่น ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งกลุ่มอาชีพที่ไม่พอใจมากที่สุดเป็นอาชีพผู้ใช้แรงงานหรือกรรมกร และเจตคติด้านความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยังสถานที่อื่นๆ มีกลุ่มอาชีพที่ไม่พอใจมากที่สุดเป็น อาชีพพ่อบ้านแม่บ้าน

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยดังที่ได้สรุปมา ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้งหน่วยงานที่ดำเนินงานทั้งภาครัฐและเอกชน ผู้ประกอบการ เจ้าของพื้นที่ท่องเที่ยว รวมทั้งตัวนักท่องเที่ยวเอง ควรมีส่วนร่วมกันในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้ไปตามแนวทางที่ยั่งยืนต่อไป โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตั้งแต่ระดับเด็กและเยาวชน รวมทั้งในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่ง เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษา พัฒนาความรู้และเป็นนักท่องเที่ยวที่ดีต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ ยังต้องทำการประชาสัมพันธ์ เรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้เป็นที่รู้จักและเข้าใจอย่างแท้จริงกับประชาชนทั่วไป รวมถึงสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวในรูปแบบเชิงอนุรักษ์มากขึ้นแทนรูปแบบการท่องเที่ยวแบบเดิม
2. ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ควรจัดหามัคคุเทศก์ที่มีความรู้ ความเข้าใจในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างแท้จริง และสามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจไปยังนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี เพื่อเพิ่มคุณภาพของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากขึ้น รวมทั้งควรสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยวอีกด้วย
3. ควรปรับปรุงการให้บริการด้านต่างๆ ในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำ จุดแวะพัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น รวมถึงควรปรับปรุงการโฆษณาประชาสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่ หรือป้ายบอกทางต่างๆ ให้เพียงพอและมีคุณภาพที่ดี และมีแผนพับแสดงรายละเอียด แผนที่ ภายในสถานที่ท่องเที่ยว ที่เหมาะสมเข้าใจง่าย โดยคำนึงถึงวัยของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญ เช่น วัยเด็ก ผู้ใหญ่ และวัยสูงอายุ เป็นต้น

4. ควรปรับปรุงรูปแบบการให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว ทั้งการให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผนที่ต่างๆ ที่อยู่ในสถานที่ท่องเที่ยว ให้เหมาะสมกับ วัยของนักท่องเที่ยว เช่น วัยเด็กควรใช้การสื่อสารที่เข้าใจง่ายและเป็นรูปธรรม เป็นต้น

5. การดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้วยการมุ่งเน้นที่คุณภาพของ นักท่องเที่ยวมากกว่าปริมาณ ควรมีการกระจายนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ อย่างเหมาะสม ไม่เกินขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้น และสามารถเชื่อมโยง หรือส่งต่อนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ใกล้เคียงได้ เพื่อลดปริมาณนักท่องเที่ยวในพื้นที่ใด พื้นที่หนึ่งมิให้มีปริมาณมากเกินไป

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
(Ecotourism) ปี 2538- 2539. กรุงเทพมหานคร : บริษัททอมรินทร์พรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
จำกัด , 2538.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. ประวัติศาสตร์เมืองไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสามัคคีสาร(ดอกหญ้า)
จำกัด , 2538.
- ชาย เสวิกุล. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. นครหลวงกรุงเทพธนบุรี : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2512.
- ดวงพร โรจน์เจริญวัฒนา. "ทัศนคติของผู้มาท่องเที่ยวเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ต่อการบริหารจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์". ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(พัฒนาสังคม) คณะพัฒนา
สังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ , 2543.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. การวัดทัศนคติเพื่อทำนายพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2523.
- ทักษิณา นิยมลรัตน์. "ทัศนคติของชายไทยอายุ 20 -29 ปีต่อแหล่งท่องเที่ยวไทย". จุลสารการ
ท่องเที่ยว. ปีที่ 14 เล่ม 3 (กรกฎาคม – กันยายน 2538)
- ทิตยา สุวรรณะชญ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์ , 2527.
- นภดล กรุดนาค. "การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยว : ศึกษากรณีหมู่เกาะพีพี
จังหวัดกระบี่". ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ , 2541.
- ปนัดดา ภักดีภูวดล. "การสื่อสารเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว
ของมัคคุเทศก์ไทย". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย , 2540.
- พรพรรณ เปล่งปลั่ง. "การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาตลาดน้ำตลิ่งชัน". วิทยานิพนธ์สังคม
วิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต(สังคมวิทยา) คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2548.
- วรรณพร วณิชชานุกร. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : Ecotourism. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ
และฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย , 2540.
- วิจิตรา ชัยศรี. "ทัศนคติของประชาชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัด
แม่ฮ่องสอน". ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต(พัฒนาสังคม) สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ , 2537.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศกถาวรณ พาวเรือง. "องค์ประกอบที่ส่งเสริมพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนิสิตนักศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย , 2540.

ศรัณย์ สิงห์ทน. "ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมของผู้บริหารในการเผยแพร่แนวความคิดเรื่อง
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย , 2539.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. "รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาเพื่อทำแผนแม่บท
การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย".
กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย , 2540

สันติ แสงเจริญ. "ผลกระทบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่อแรงงานท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี
โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนพื้นที่สูง จังหวัดกาญจนบุรี". สารนิพนธ์
สาขาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2544.

สุชา จันทร์โอม และ สุรางค์ จันทร์โอม. คู่มือจิตวิทยาการศึกษา(ฉบับเสริมทักษะ).
กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์ , 2519.

สุชาดา วรรณะมานี. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศ (Ecotourism) กับการรับรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต
(สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,
2542.

Good , Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill , 1973.

Hilgard , Ernest R. Psychology. New York : Harcourt Brace Javanovich Inc., 1971.

Openheim , A. N. Questionnaire Design and Attitude Measurement. New York : Basic
Book Inc. ,1966.

Rokeach , Milton. Beliefs , Attitudes and Values. San Francisco : Jossey Bass Inc., 1970.

Triandis , Harry C. Attitude and Attituse Change. New York : John Wiley & Sons Inc.,
1971.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

แบบสอบถามโครงการวิจัยเรื่อง "ความรู้และเจตคติของนักท่องเที่ยวในเขต
กรุงเทพมหานครที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์"
จัดทำโดย ภาควิชาภาษาและสังคม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เฉพาะเจ้าหน้าที่ : ชื่อเจ้าหน้าที่.....วันที่สำรวจ.....
พื้นที่สำรวจ.....

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ท่านต้องการตอบ

- แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามเจตคติของผู้ที่อาศัยในกรุงเทพมหานครเท่านั้น ท่านเป็นผู้อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครประเภทใด
 - เป็นคนต่างจังหวัดโดยกำเนิด แต่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ มาแล้ว ปี
 - เป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด
- เพศ ชาย หญิง
- อายุเต็ม ปี
- ระดับรายได้เฉลี่ย บาท / เดือน
- สถานภาพสมรส โสด สมรสแล้ว มีบุตรจำนวน.....คน
- ระดับการศึกษาสูงสุด
 - ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมต้น
 - มัธยมปลาย, ปวช ปวส, อนุปริญญา ปริญญาตรี
 - สูงกว่าปริญญาตรี
- อาชีพ
 - พ่อบ้าน แม่บ้าน พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงาน, ลูกจ้างเอกชน
 - ข้าราชการ, พนักงานรัฐ ค้าขาย, กิจการส่วนตัว นักเรียน นักศึกษา
 - เกษตรกร, ประมง รับจ้างแรงงาน, กรรมกร อื่นๆ โปรดระบุ
- การเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ ท่านเดินทางมาด้วยกันทั้งหมด คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. การท่องเที่ยวครั้งนี้ เป็นการท่องเที่ยวแบบ
- มากับเพื่อน มากับบริษัททัวร์ มากับครอบครัว
- มาคนเดียวเป็นการส่วนตัว อื่นๆ โปรดระบุ
10. การทางท่องเที่ยวครั้งนี้ ใช้เวลาทั้งหมดวัน
11. จุดประสงค์การเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้คือ
- มาเพื่อการท่องเที่ยวโดยตรง มาทำธุระอื่น แล้วแวะมาท่องเที่ยว
12. ท่านรู้จัก "การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์" หรือไม่
- รู้จัก ไม่รู้จัก
13. ท่านเคยท่องเที่ยวในรูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มาก่อนหรือไม่
- เคย โปรดทำต่อข้อ 14 ไม่เคย โปรดข้ามไปทำข้อ 15
14. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ท่านเคยไปและประทับใจที่สุดคือ.....
-จำนวนครั้งที่ไป.....ครั้ง
- 14.1 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ครั้งนั้นมีเจ้าหน้าที่หรือคนนำเที่ยวหรือไม่
- มีทุกครั้ง มีเป็นบางครั้ง ไม่มี
- 14.2 เจ้าหน้าที่, คนนำเที่ยวดังกล่าวเป็นชาวบ้านในท้องถิ่นหรือไม่
- ใช่ทุกครั้ง ใช่เป็นบางครั้ง ไม่ใช่
15. โปรดแสดงความเห็นต่อข้อความต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่า ถูก และทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าผิด
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กิจกรรมและประสบการณ์ไม่แตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่วไป
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาธรรมชาติและเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือการท่องเที่ยวโดยไม่รบกวนหรือทำลายธรรมชาติและวิถีชุมชน
- ประชาชนในพื้นที่ไม่ควรยุ่งเกี่ยวหรือมีส่วนร่วมใดๆ กับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องก่อให้เกิดการกระจายรายได้แก่ท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่ควรจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว แต่ควรเปิดรับนักท่องเที่ยวให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำเป็นต้องคัดเลือกนักท่องเที่ยวก่อนรับเข้าท่องเที่ยวในพื้นที่
- กฎเกณฑ์หรือข้อบังคับการเข้าอยู่ / เข้าชม เป็นข้อกำหนดสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ชุมชนชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นจุดขาย ไม่นำวัฒนธรรมอื่นเข้าเจือปนโดยไม่จำเป็น
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นแนวความคิดที่ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท่องเที่ยว ควบคู่กับการอนุรักษ์ รักษาทรัพยากรไว้ให้คงอยู่

16. โปรดแสดงความคิดเห็นต่อข้อความต่อไปนี้ โดยการทำเครื่องหมาย หน้าข้อความที่ท่านเห็นด้วย และทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วย

- การดูแลรักษา อนุรักษ์ สถานที่ท่องเที่ยวเป็นหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบเท่านั้น
- โบราณสถานที่เก่าแก่มาแล้ว ย่อมเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา ไม่คุ้มค่าจะซ่อมแซมรักษา
- ท่านยินดีปฏิบัติตามกฎเกณฑ์การเข้าอยู่ / เข้าชมพื้นที่อย่างเคร่งครัด เพื่อให้ได้ชมธรรมชาติและวิถีชีวิตของชุมชนอย่างใกล้ชิด แม้บางอย่างจะดูไม่มีเหตุผลก็ตาม
- ท่านยินดีเข้าอยู่หรือแฝงตัวอย่างกลมกลืนกับชุมชนที่ท่านสนใจ เพื่อศึกษาวิถีชีวิตชุมชนอย่างถึงแก่น แม้ต้องปรับตัวและลำบากบ้างก็ตาม
- สิ่งอำนวยความสะดวกไม่สำคัญนักสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

17. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อประเด็นต่างๆ ในสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ท่านต้องการ

	พอใจ มาก	พอใจ	เฉยๆ	ไม่ พอใจ	ไม่ พอใจ มาก
จุดเด่น ความน่าสนใจ น่าดึงดูดใจของสถานที่					
ความสะดวก เรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว					
การอนุรักษ์ รักษาสภาพแวดล้อมหรือความเป็นอยู่					
บริการต่างๆ เช่น ห้องน้ำ, จุดแวะพัก, ร้านอาหาร, ที่จอดรถ, ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ					
การให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่, เจ้าของสถานที่, ป้ายแสดงความรู้ และคู่มือแผ่นพับต่างๆ					
การโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และการแนะนำเส้นทาง หรือนำทางเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยแผนที่หรือป้ายบอกทางต่างๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	พอใจ มาก	พอใจ	เฉยๆ	ไม่ พอใจ	ไม่ พอใจ มาก
การรักษาความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน					
กฎระเบียบการเข้าอยู่ / เข้าชม					
ค่าใช้จ่ายการเข้าอยู่ / เข้าชม					
การต้อนรับของเจ้าหน้าที่ เจ้าของสถานที่ และคนในท้องถิ่น					
ความแออัด / หนาแน่นของนักท่องเที่ยว					
ความต่อเนื่องของสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำต่อไปยัง สถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ					

18. ก่อนเดินทางมาถึง ท่านคาดหวังจะได้รับอะไรจากการท่องเที่ยวครั้งนี้บ้าง

.....

19. ประสบการณ์จากการท่องเที่ยวครั้งนี้ สมดังที่ท่านได้คาดหวังไว้เพียงใด

มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยมาก

20. ท่านได้รับความประทับใจอะไรจากการท่องเที่ยวครั้งนี้

.....

21. การท่องเที่ยวครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะหรือสิ่งที่คุณควรปรับปรุงอย่างไร

.....

22. หากมีโอกาส ท่านจะกลับมาท่องเที่ยวที่นี่อีกครั้งหรือไม่ มา ไม่มา

.....ขอขอบพระคุณ.....